

נועם שיח

מאת אב"ד סאנטוב שליט"א

אור מרדכי

הגה"ק מוויזשניץ זי"ע

פניני נועם שיח

יומא דהילולא קמא

יום ד' פקודי, כ"ט אדר א' תשע"ט

מכון אפריון לשלמה

לייקווד תשע"ט

כל הזכויות שמורות

למכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א

אב"ד סאנטוב - לייקווד

הרב פנחס בידרמן - הרב נתן נטע פרוש

9996551.z@gmail.com

לקבל גליונות, לנדב גליונות, ולהערות

נא לפנות להנ"ל

קונטרס זה נדבת

הנגיד החסיד המפורסם

הרה"ח מו"ה אברהם שלמה איינהארן הי"ו

ראש הקהל וויזשניץ בארא פארק

לע"נ כ"ק הגה"ק האדמו"ר מוויזשניץ

מרן מרדכי בן מרן חיים מאיר זצוקללה"ה

הוא ימליץ טוב בעדנו

יומא דהילולא קמא, כ"ט אדר תשע"ט

אור מרדכי

הגה"ק מוויזשניץ זי"ע

יומא דהילולא קמא כ"ט אדר א' תשע"ט

פניני נועם שיח

בשנת תש"ס, כשנחנך ביהמ"ד דחסידי ויזניץ בעיר לייקווה, ביקש הרה"ג ר' שלמה זלמן פרידמן שליט"א אב"ד סאנטוב לשמוע חוות דעת במה לעורר את הציבור לרגל חנוכת בית המדרש, שלח את בקשתו למעונו של רבנו זי"ע ולמעונו של הרבי ממאנסי זי"ע, וראה זה פלא שקיבל שני מכתבים בסגנון אחד, המשב"ק ר' הערשל כ"ץ כתב לו בשם רבנו זי"ע לעורר בענין נגע האינטערנעט והסכנה הגדולה שבה, ומהמשב"ק ר' יעקל ראזנפעלד קיבל מכתב בשם הרבי ממאנסי לעורר אודות נגע הטכנולוגיה והכלים המשחיתים.

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב מרדכי הגר מויז'ניץ זצ"ל

הגאון הצדיק האדמו"ר הרב מרדכי הגר זצ"ל מויז'ניץ המכונה רבי מוטלה-נולד ב-י"ח תמוז ה'תרפ"ב (1922) בגרויסוורדיין שברומניה. בילדותו היה קשור לסבו, האדמו"ר רבי ישראל (ה'אהבת ישראל'), שהתגורר בסמוך. למד אצל רבי יהודה סגל רוזנר ותקופה קצרה בישיבה של האדמו"ר רבי יואל טייטלבוים בסאטמר שברומניה. כן למד בישיבת 'קרן לדוד' בעיר, בראשות הרב יוסף גרינוולד מפאפא. רוב שנות בחירתו עברו עליו בלימוד לצד אביו.

בהיותו כבן 18 פרצה השואה. הוא ניצל ממנה עם אביו וכל משפחתו והם עברו לבוקרשט שהפכה מרכז לפליטים. לאחר המלחמה חזר לגרויסוורדיין ולימד תורה לבחורים פליטי מלחמה. בשנת ה'תש"ה (1945) נישא אולם אישתו נפטרה לאחר שנה מדקלת ריאות ולאחר מכן נישא את אחותה ונולדו להם 14 ילדים. בשנת ה'תש"ו (1947) הגיע עם חמיו לארה"ב מאחר ולא הצליח להשיג אשרת כניסה לארץ ישראל והחל לשמש כרבם של חסידיו ויז'ניץ בארצות הברית, תחילה בבורו פארק ולאחר מכן בויליאמסבורג, שם ייסד בית מדרש. ובתמוז ה'תשכ"ד עבר למונסי והקים בה קהילה. בהמשך העביר את ישיבתו לעיירה קייאמישא לייק (גיברס) שבהרי קטסקיל, וסביבה התפתחה קהילה נוספת של חסידיו.

לאחר פטירת אביו, בשנת ה'תשל"ב (1972), הוכתרו לאדמו"רות שני בניו: רבי משה יהושע הגר כאדמו"ר מויז'ניץ בישראל, ורבי מרדכי בארצות הברית. תפקיד אותו מילא במשך 46 שנים. עונותו מופלא. דאג לכולם כבניו. השתתף בצרת הזולת כאילו מדובר בצרתו הפרטית. נפטר ב-כ"ט אדר ה'תשע"ח (2018). חי כ-96 שנים. ציונו במונסי.

אביו: האדמו"ר ר' חיים מאיר. **אימו:** מרת מרגליא. **נשותיו:** מרת פיגא מלכה (זיווג ראשון - רבי יעקב יוסף מסקוויה. נישא בשנת ה'תש"ה 1945), מרת סימא מילר (זיווג שני - אחות אישתו). **מרבתינו הגאונים:** אביו, האדמו"ר ר' חיים מאיר (ה'אמרי חיים), סבו, האדמו"ר ר' ישראל (ה'אהבת ישראל), ר' יהודה סגל רוזנר (בעל ה'אמרי יהודה'), האדמו"ר ר' יואל טייטלבוים מסאטמר, ר' יוסף גרינוולד מפאפא. **ילדיו:** מרת ציפורה (נישאה לר' אברהם דב טברסקי, רב קהילת רחמיסטריווקה במונסי), ר' פנחס שלום (היה ר' קהל תורת חיים ויז'ניץ בבורו פארק, ונפטר בחיי אביו), האדמו"ר ר' ישראל (ממלא המקום המרכזי של אביו בחצר במונסי), מרת מלכה חנה רחל (נישאה לרבי ישראל אליעזר פיש, האדמו"ר מבוקסאד וויליאמסבורג), האדמו"ר ר' מנחם מנדל מקייאמישא לייק שבהרי קטסקיל, האדמו"ר ר' יצחק יוחנן מויליאמסבורג, מרת הינדא (נישאה לאדמו"ר ר' יוסוף בניצין רוטנברג, האדמו"ר מקוסון בבורו פארק), האדמו"ר ר' אליעזר זאב בירושלים, האדמו"ר ר' דוד מלונדון, האדמו"ר ר' אהרן ממונטריאל. מרת חווה רייזל (נישאה לר' אהרן מנחם מנדל טברסקי), האדמו"ר ר' ברוך שמשון בבית שמש ובבני ברק, מרת גולדה (נישאה לר' יצחק יחיאל מיל מלסקוביץ, רב קהילת שאץ במונסי), מרת ברכה (נישאה לר' נחמן יוסף טברסקי).

עם אחת הוצרך מן רבינו לנסוע לברזיל כדי להתרים את נדיבי עם לטובת מוסדותיו הקדושים. כשהחליט כבר על שבת מסויימת בה יסע הרבי, נודע לגבאים שבשבת זו יעדרו כמה נגידים גדולים מהעיר, ולכן שאלו את הרבי אם הוא מסכים לדחות את נסיעתו לשבוע הבא, שכן רק אז יחזרו הנגידים לעיר, והרבי הסכים. לאחר זמן, התקשר הרבי למקורבו, ואמר לו שנודע לו שבשבת המיועדת לנסיעה, מתקיימת שמחת האיפורף לאחד מתלמידי זיווגו הראשון, ולכן אינו יכול לנסוע משם, ולכן הוא חוזר לתוכנית הישנה, ויסע לברזיל בשבת קודם, אך הגבאי אמר לרבי, שאי אפשר לעשות כזה דבר, שכן יהיה זה הפסד גדול, והוסיף לומר שהרבי עלול להפסיד בכך שלש מאות אלף דולר! ולכן כדאי לנסוע בשבת שאחרי זה, אך הרבי סירב בנחרצות ואמר לו: "איך אני יכול לנסוע, והלא יהודי שמתפלל בבית מדרשו עושה שמחה, הרי זה שמחה של יושר, ואיך אוכל לנסוע ולא להשתתף בשמחה", ולא עזר כל ההטעות והפסד הממון הרב.

ואכן הרבי הפסיד את הסכום הזה. אך השיר, עדיין לא נגמר - שמונה עשרה שנים אחר מקרה זה, הפסיד הרבי בלעל בשמחה הזה, שבגללו הפסיד הרבי שלש מאות אלף דולר - והלא לא הבין מה הוא רוצה ממנו, ותמה עד מאוד: "מתי הפסיד הרבי בגלל כסף?", והלא סיפר לו את כל הרבי שהשמונים התפעל מאוד, שכן הרבי לא אמר לו אפילו מילה אחת מה שעשה עבורו, שנשאר להשתתף בשמחתו אף שזה גרם לו הפסד בה' גדול, ואפילו לא ציפה לקבל ממנו ברכת "יישר כח" על כך...

רבינו התגורר מתחילה בעיירה וויליאמסבורג, ושם היה לו בית המדרש, ובביהמ"ד היה לו חדרו הפרטי, ולאחר שהרבי עבר להתגורר במונסי, נשאר בנו (כעת כ"ק אדמו"ר מוויז'ניץ-וויליאמסבורג שליט"א) בבית המדרש, וכיהן שם כרב, ואז השתמש הוא עם החדר הפרטי לצרכו, וכמובן שכששביו הרבי ז"ל ביקר בויליאמסבורג, הוא העמיד את החדר לרשות אביו, והוא גם ניהל את עדתו שם. מספר הרה"ח ר' אליהו נימאן שליט"א מחשובי חסידיו וויז'ניץ, שפעם אחת כשביקר הרבי ז"ל בויליאמסבורג, ביקש ממנו הרבי - בעמדתו בבית המדרש - אם יש לו את מספר הטלפון של בנו, רב הביהמ"ד, וכמובן שמיד נתן לו את מספר הטלפון. מספר ר' אליהו שהשתוקק מאוד לדעת מה רוצה הרבי מבניו כל כך דחוף בעיניו עומד בבית המדרש, ולהפתעתו שמע את הרבי שואל את בנו האם הוא נתן לו רשות להשתמש עם המגרא בשמחתו בחדרו אצל הרבי בבית המדרש...

○ יפר כ"ק מרן האדמו"ר מויז'ניץ-ירושלים שליט"א, שפעם אחת ישן נדוד, שהיה בחור, בבית רבינו זיע"א, והרבי ביקש ממנו שלפנות בוקר יעיר אותו כדי ללכת למקוה קודם שהוא לומד. בבוקר התעורר נדודו הבחור בשעה שמונה חצי, והוא נבהל מאוד. "מי יודע, אולי הרבי עדיין ישן בגללו, והרי הוא רצה לקום בבוקר?", ולכן הדרדר מיד ונכנס לחדרו של זקינו הרבי, אך מיד הבינסו ראה שהרבי יושב ולומד בהתמדה. כשראה הרבי, והבחין שהוא מלא פחד על כך שהוא לא התעורר בשעה שמונה ביקש ממנו, הריעו ואמר לו, שהוא כבר התעורר מעצמו לפנות בוקר, אך כשרצה ללכת למקוה, היה צריך לעבור דרך החדר שהוא ישן שם, וכן ישנו שם עוד נכדים, וחשש הרבי שאם יעבור, יהיה שם איזה רעש, ואז היו הם מתעוררים מחמת כן, "ולכן", אמר הצדיק, "לא רצית שתתעורר בגללי, והחלטתי שבנתיים אתחיל ללמוד בלי מקוה..."

הסיפורים מתוך "נועם שיח" - שיחות אב"ד סאטנב שליט"א לליקווד

אסף הרבי מכסף הפדיונות סך חמישים דולר...

לפני כמה שנים נכנסתי אל הקודש פנימה אצל כ"ק מרן הגה"ק מוויזשניץ-מאנסי זי"ע, ובתוך דבריו התעניין הרבי אצלי על מצב הבית המדרש שלנו והמקוה - ואם ישנם הכנסות להחזקתם. אמרתי להרבי שעכשיו המצב קצת קשה, והרגשתי את זה במסיבת המלוה מלכה השנתית שהתקיימה לאחרונה לטובת הבית המדרש והמקוה, שכן בזמן האחרון שהיוקר מרובה - הפחיתו הרבה אנשים מנדבתם הקבועה שבכל השנים.

מששמע הרבי את דבריי, חיך ואמר "ואני בתוכם". חשבתי אז לעצמי, שכוונת הרבי לומר לי, שגם הוא מרגיש את זה, שכן במוסדותיו גם הפחיתו הנדיבים את נדבתם הקבועה שהיו רגילים לתרום כל שנה.

אולם במחשבה שניה חשבתי, שאולי כוונת הרבי במה שאמר "ואני בתוכם" הוא - שגם הוא הפחית מנדבתו הקבועה בכל שנה - שכן בכל שנה היה הרבי שולח למסיבת המלוה מלכה סך מאה דולר, והשנה שלח רק סכום של חמישים דולר. וחשבתי לעצמי, שלכאורה אין הרבי מנהל את החשבונות לזכור בדיוק כמה הוא נותן בכל שנה, וכמה נתן השנה, אלא שהשנה נתן הוראה כללית לאשר על ביתו ועושי דברו, להפחית מהנדבות הקבועות - ולכל אחד ששולח הזמנה למלוה מלכה וכדו' - שיפחיתו מהנדבה הקבועה.

אולם לפליאתי - בטרם יצאתי מאת פני הקודש, אסף הרבי מכסף הפדיונות שהיו מונחים על השולחן - סך חמישים דולר - והושיטם לי כשחיוך נסוך על פניו...

CONG KHAL TORATH CHAIM INC. SPECIAL ACCT. 27 FAYLLIS TERR MONSEY, NY 10962-2798		2833
PAY TO THE ORDER OF <u>CONG. ZICHRON ELAZAR</u>		DATE <u>FEB, 8, 08</u>
<u>ONE HUNDRED</u>		\$ <u>100⁰⁰</u>
M & T BANK SPRING VALLEY OFFICE BUFFALO, NY 14240		DOLLARS
FOR	<u>יצחק</u>	<u>Jakob Rosenfeld</u>
⑆002833⑆ ⑆022000046⑆ 11000100001229⑆		

מתוך דברי תורה נעילת החג פסח תשע"ח

אנו נמצאים כעת בימי הספירה, שהם ימים המסוגלים לתיקון המדות, וזהו באמת אחד הטעמים שמתחילים ללמוד פרקי אבות בשבתות אלו, כי מסכת אבות בנויה על ענייני טהרת המדות שצריכים לתקן בימים אלו, כמו כן הוא הכנה לקבלת התורה, שכן אחז"ל (ויק"ר ט', ג') ש"דרך ארץ קדמה לתורה", ובכן אספר שני דברים נפלאים שרואים מזה "גדלות המדות", ואת הדרגה הגדולה של "רעכענען מיט יענעם".

הנה אנו עדיין בתוך ה"שליש" להסתלקותו של הגה"ק מוויזשניץ זי"ע. הרבי זי"ע היה ידוע ומפורסם בחריפותו וקנאותו לכל דבר הנוגע לכבוד שמים, והיה מוחה על פרצות שונות במעמדי עריכת השולחן בלילי ש"ק ובסעודה שלישית - עד כדי כך - שכאשר אירעה איזו פירצה בכלל ישראל באמצע השבוע, כבר חיכו האנשים למוצא פיו של הרבי, וכבר החלו להתלחש "מה יאמר הרבי על זה".

שמעתי ממקור מוסמך, שבבית הרבי זי"ע מצאו הרבה פתקאות בכתב ידו של הרבי, שבהם הכין את עצמו לפני כל פעם ופעם שרצה למחות על איזה דבר, והיה מפורט שם בדיוק מה לומר ובאיזה נוסח יהיה המחאה - כל מילה היה מחושב עד אין קץ בדקדוק רב מה לומר ומה לא לומר - כי מחאותיו היו אך ורק במטרה לתקן את הפירצה, וע"כ היה מודד וחושב שלא לפגוע בכבוד הבריות - הוא היה אומר מה שצריכים לומר, ויותר מזה, אפילו מילה אחת לא אמר.

וכך היה בעת שהרבי הוצרך להרחיק אדם אחד מהבית המדרש, ואכן מצאו בביתו כמה פתקאות שהרבי הכין לעצמו בדקדוק ובפירוט רב, מה לומר לאותו אדם ומה לא לומר, כל מילה ומילה היה מדוד ושקול, והיה נזהר מאוד מאוד שהלה לא יפגע יותר מכדי צרכו.

סיפר לי ידידי הרה"ג ר' מאיר ברוך שטיין שליט"א בעמח"ס "דער קוואל פון חיזוק" (חתן הרה"צ רבי פנחס שלום האגער זצ"ל אב"ד וויזשניץ-מאנסי באארא פארק), שפעם סיפר לו ה"הויז בחור" של כ"ק מרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע - זה שלפעמים ישן בבית הרבי - שפעם הבחין בו הרבי שהוא עייף מאוד במשך היום, וחשב הרבי שלכאורה הסיבה לעייפותו הוא, שכאשר הרבי קם כדרכו לפנות בוקר, מתעורר גם ה"הויז בחור", ולכן הוא עייף, ועל כן החליט שלמחרת כאשר יקום בבוקר, יזהר מאוד שלא לעשות רעש שלא יתעורר ה"הויז בחור" משנתו, וכך הוה, הרבי קם, וה"הויז בחור" ישן שנת ישרים, וכשהרבי ראה במשך היום, שה"הויז בחור" רענן ואינו עייף, התבטא ואמר "אתה רואה!? היום לא הערתי אותך!..."

בחול המועד פסח העעל"ט הייתי במאנסי, ונכנסתי אל הקודש פנימה אצל כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א, ומסרתי לו קוויטל, והרבי הסתכל על הקוויטל, ואמר בענוותנותו "אינני יודע מה אני קורא פה, אינני מבין בכל זה, אני פשוט בנו של אבי זי"ע ויושב על מקומו..."

סיפר לי הרה"ח ר' נפתלי מערינג הי"ו, שבחמה"מ העעל"ט, כשעברו החסידים אצל כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-וויליאמסבורג שליט"א לברכת "א גוט'ן מועד", עברו שם אב ובנו הקטן, ושמע הרבי את האב אומר לבנו שינשק את ידו של הרבי, ומיד הושיט הרבי את ידו ואמר להילד "כיבוד אב..."

מתוך דברי תורה ש"ק פרשת שמיני תשע"ח

ידוע שמרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע - שהיום חל יום השלישים להסתלקותו - התגורר מתחילה בעיירה וויליאמסבורג, ושם היה לו בית המדרש, ובביהמ"ד היה לו חדרו הפרטי, ולאחר שהרבי עבר להתגורר במאנסי, נשאר בנו (כעת כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-וויליאמסבורג שליט"א) בבית המדרש, וכיהן שם כרב, ואז השתמש הוא עם החדר הפרטי לצרכו, וכמובן שכשאביו הרבי זי"ע ביקר בויליאמסבורג, הוא העמיד את החדר לרשות אביו, והוא גם ניהל את עדתו שם.

מספר הרה"ח ר' אלי' ניימאן שליט"א מחשובי חסידי וויזשניץ, שפעם אחת כשביקר הרבי זי"ע בויליאמסבורג, ביקש ממנו הרבי - בעמדו בבית המדרש - אם יש לו את מספר הטלפון של בנו, רב הביהמ"ד, וכמובן שמיד נתן לו את מספר הטלפון. מספר ר' אלי' שהשתוקק מאוד לדעת מה רוצה הרבי מבנו כל כך דחוף בעודנו עומד בבית המדרש, ולהפתעתו שמע את הרבי שואל את בנו אם הוא נותן לו "רשות" להשתמש עם ה"גמרא" שהיתה בחדרו אשר בבית המדרש...

לפני שנים נסע מרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע לטורונטו בקנדה. בנסעו עם הרכבת, איבד הרבי את שעון הכיס שלו שהיה עשוי מזהב, וכמובן שמיד החלו לחפש אחר השעון, אך גם לאחר מאמצים מרובים לא נמצא השעון, ואז נתייאשו מלמצואו, והרבי הגיע להאכסניה שלו.

זמן מה לאחר שהרבי הגיע להאכסניה, מצאו את השעון. מספרים בניו של בעל האכסניה, שלאחר שנתנו את זה להרבי, ניגש הרבי אל מומחה אחד, ששעריך במומחיות את שווי של השעון. לאחר שאמר הלה את שווי, נתן הרבי מזה "מעשר כספים" לצדקה, באמרו, שלפי שנתייאש כבר מלמצוא את השעון ועכשיו מצא את זה, הרי זה כאילו קיבל משהו חדש...

מספרים שפעם אחת הוצרך מרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע לנסוע לברזיל כדי להתרים את נדיבי עם לטובת מוסדותיו הק'. כשהחליטו כבר על שבת מסויימת בה יסע הרבי, נודע להגבאים שבשבת זו ייעדרו כמה נגידים גדולים מהעיר, ולכן שאלו את הרבי אם הוא מסכים לדחות את נסיעתו לשבוע הבא, שכן רק אז יחזרו הנגידים לעיר, והרבי הסכים.

לאחר זמן, התקשר הרבי למקורבו, ואמר לו שנודע לו שבשבת המיועדת להנסיעה, מתקיימת שמחת האויפרוף לאחד ממתפללי בית המדרש, ולכן אינו יכול לנסוע משם, ולכן הוא חוזר לתוכנית הישנה, ויסע לברזיל בשבת קודם, אך הגבאי אמר להרבי, שאי אפשר לעשות כזה דבר, שכן יהיה זה הפסד גדול, והוסיף לומר להרבי שהרבי יכול להפסיד בכך שלש מאות אלף דולר!, ולכן כדאי לנסוע בשבת שאחר זה, אך הרבי סירב בנחרצות ואמר לו "איך אני יכול לנסוע, והלא יהודי שמתפלל בבית מדרשינו עושה שמחה, הרי זה שמחה שלי, ואיך אוכל לנסוע אז ולא להשתתף בהשמחה, ולא עזר כל הטענות על הפסד הממון הרב, והרבי ניצח במלחמה זו ולא נסע, ואכן הפסיד את הסכום הזה.

אך הסיפור עדיין לא נגמר - שמונה עשרה שנים אחר שאירע הני"ל, אמר אחד במקרה לבעל השמחה הזה, שבגללו הפסיד הרבי שלש מאות אלף דולר - והלה לא הבין מה הוא רוצה ממנו, ותמה עד למאוד "ממתי הפסיד הרבי בגללי כסף?", והלה סיפר לו את כל הסיפור, והיהודי השתומם והתפעל מאוד, שכן הרבי לא אמר לו אפילו מילה אחת מה שעשה עבורו, שנשאר להשתתף בשמחתו אף שזה גרם לו הפסד כה גדול, ואפילו לא ציפה לקבל ממנו ברכת "יישר כח" על כך...

שמעתי מאחורי הדלת...

בעת נסיעתי לאחרונה לארצינו הקדושה, שמחתי מאד לשמוע שעל האירון נמצא גם כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-ירושלים שליט"א. ביררתי איה מקום ישיבתו באירון, וניגשתי אליו לבקרו, והתרגשתי לראותו מעיין בספר "נועם שיח" מהדורת "ובלכתך בדרך" חלק א', שהביא עמו על הדרך - ומדי דברי עמו, זכיתי להתבשם מאוצרותיו המלאים זיו ומפיקים נוגה, ובתוך דבריו סיפר לי כמה עובדות נפלאות על אביו מרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע, וכך סיפר:

פעם אחת אירע, שנכדו הרב ישראל מושקוביץ שליט"א, סיים איזה מסכת סמוך לראש השנה, והשתוקק לגשת אל זקינו הרבי זי"ע להיבחן על המסכת. כשנודע להגבאים שהוא רוצה לגשת אל הרבי, ניסו למנוע מכך, באמרו שיש עכשיו לחץ גדול ועבודה גדולה לקראת ראש השנה, ואין זה זמן נכון לבוא להיבחן על מסכת, אך ר' ישראל נכנס בעצמו אל הרבי, ושאל אותו אם הוא יכול לבחון אותו, ואמר לו הרבי שיכנס אליו במוצאי יום הקדוש, ואז יבחן אותו.

והנה במוצאי יום הקדוש כשניגש ר' ישראל אל הדלת, ורצה להיכנס אל זקינו בקודש פנימה להיבחן, לא הרשוהו הגבאים להיכנס, וצעקו עליו "איך יש לך החוצפה להיכנס אל הרבי במוצאי יום כזה, שהרי התענה כל היום, והוא חלש, ודווקא עכשיו אתה רוצה לבוא להיבחן!?", ולא הרשו לו להיכנס בשום אופן, וכשראה שאין לו שום ברירה אחרת, יצא משם וחזר לביתו. מספר ר' ישראל, שבשעה מאוחרת בלילה, הוא מקבל טלפון מאת הרבי בכבודו ובעצמו, והרבי מבקש שיבוא עכשיו לביתו. כשנכנס אל זקינו, אמר לו הרבי "שמעתי מאחורי הדלת את כל מה שאירע בינך לבין הגבאים שלא רצו להכניס אותך, וחשבת, שאם אפתח הדלת ואכניס אותך אלי, הם יצטערו שאני לא מתחשב בדעתם ואני כן מכניס אותך, ולכן החלטתי להמתין עד שהם ילכו לביתם, ואז מיד התקשרתי אליך שתבוא אלי להיבחן..."

עוד סיפר הרבי שליט"א, שפעם אחת ישן נכדו - שהיה בחור - בבית הרבי זי"ע, והרבי ביקש ממנו שלפנות בוקר יעיר אותו כדי ללכת למקוה קודם שהוא לומד. בבוקר התעורר נכדו הבחור בשעה שמונה וחצי, והוא נבהל מאוד - מי יודע - אולי הרבי עדיין ישן בגללו, והרי הוא רצה לקום בבוקר, ולכן הזדרז מיד ונכנס לחדרו של זקינו הרבי, אך מיד בהיכנסו ראה שהרבי יושב ולומד בהתמדה. כשראהו הרבי, והבחין שהוא מלא פחד על כך שהוא לא התעורר בשעה שהוא ביקש ממנו, הרגיעו הרבי ואמר לו, שהוא כבר התעורר מעצמו לפנות בוקר, אך כשרצה ללכת למקוה, הוצרך לעבור דרך החדר שהוא ישן שם, וכן ישנו שם עוד נכדים, וחשש הרבי שאם יעבור, יהיה שם איזה רעש, ואז היו הם מתעוררים מחמת כן, ולכן - אומר הרבי זי"ע - לא רציתי שתתעורר בגללי, והחלטתי שבנתיים אתחיל ללמוד בלי מקוה...

עוד סיפר הרבי שליט"א, שבעת הלוויית כ"ק הגה"צ גאב"ד פאפא זי"ע, הלך ביחד עם אביו הגה"ק מוויזשניץ זי"ע להשתתף בהלווייתו. בעת חזרתם מהלווייה, הבחין הרבי בשני אברכים מחסידיו שהתגוררו בויליאמסבורג, ושאל אותם הרבי "וכי אין אתם מדריכים בקעמפ [מחנה] של הילדים בויליאמסבורג?" השיבו האברכים שאכן הם מדריכים בקעמפ של הילדים, ושאל אותם הרבי "והיכן הם הילדים, לבד?" השיבו ואמרו לרבי "הם לא לבד, כי איזה שכן משיג עליהם", מיד נתן להם הרבי "פסק" ושאל אותם "היתכן לעשות כזה דבר להשאיר את הילדים 'הפקר' לבדם?!", והוסיף לומר להם בתוכחת קדשו "אפילו אם תשמעו ש'משיח' הגיע, אסור לכם להניח אותם 'הפקר', ואתם צריכים לשמור עליהם!", ואז הסתובב הרבי לעבר בנו כ"ק האדמו"ר מוויזשניץ-ויליאמסבורג שליט"א - שאז היה האב"ד בביהמ"ד וויזשניץ בויליאמסבורג והאחראי על הקעמפ - ואמר לו "אתה היית צריך להישאר עמם..."

אהה! דו ביסט דאס??...

סיפר יהודי אחד, שהיתה תקופה בחייו שהיה מסובב ל"ע בחבילות חבילות של צרות ויסורים, ובתקופה היא נכנס אל הקודש פנימה אצל מרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע, ופרק את כל אשר על לבו, ובכה בכי תמרורים על סאת צרותיו ויגונו. הרבי האזין בכובד ראש לכל דבריו, ניהמו עודדו ובירכו, ונפרד הימנו לשלום והיהודי יצא מחדרו.

מספר אותו אדם, שכאשר יצא לחוץ, היה מאוד שבור, כי היה בטוח שהרבי כשישמע את כל צרותיו ויסוריו רח"ל, הוא יבכה ביחד עמו וירגיש ביחד עמו את הצער, אך בפועל הרבי רק שמע את דבריו, ועודדו ובירכו, אך לא בכה ביחד עמו, והיתה לו כמין הרגשה שהרבי לא הרגיש כל כך את מצבו העגום.

למחרת אותו יום, החליט להיכנס אל בנו של הרבי - מלפנים האב"ד וויזשניץ-מאנסי, וכעת כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א - ותינה בפניו את צערו, שאתמול היה אצל אביו הרבי, וסיפר לו את כל צרותיו ויסוריו, והוא מרגיש שהרבי לא השתתף עמו כל כך כמו שציפה - הרבי לא בכה יחד עמו - והוא מאוד שבור מזה. מיד כששמע את דבריו, שאל אותו "אהה! דו ביסט דאס?? [זה אתה??] - והיהודי מסתכל עליו בתימהון, וממשיך הרבי שליט"א לספר "היום בבוקר נכנסתי אצל אבי, וראיתי שהוא מאוד עייף ועיניו אדומות מבכי, ושאלתי את אבי "מה אירע?", ואמר לי אבי "אתמול נכנס אלי אחד עם חבילה של צרות ויסורים איומים רח"ל, וממש לא יכולתי לישון מרוב צער, ולכן נשארתי ער כל הלילה ואמרתי תהלים בשבילך"...

סיפר ידידי הרה"ג רבי בנימין פליישר שליט"א דומ"ץ וויזשניץ בבארא פארק, שבשנות בחרותו ישב פעם אחת בבית המדרש דחסידי וויזשניץ במאנסי ולמד, ובאותו זמן ישב שם גם מרן הגה"ק מוויזשניץ, ולמד בבית המדרש. לפתע הבחין איך שהרבי סוגר את הספר שבו למד, ומתחיל ללכת לביתו בלא שום גבאי או משב"ק.

מספר רבי בנימין, שבאותו רגע החליט לנצל את ההזדמנות ללוות את הרבי, ומיד נחפו ורץ החוצה, וניגש אל הרבי כדי ללוותו. כאשר קרב אל הרבי, שאל אותו הרבי "האם לא קר לך?", השיב רבי בנימין ואמר "לא", אמר לו הרבי "כתיב (תהלים ט"ו ב') 'דובר אמת בלבבו, וכך צריכים לומר: באמת קר, אך זה לא מעניין אותי'..." ואכן תיכף ומיד נענה רבי בנימין ואמר "אכן קר לי אך זה לא מעניין אותי", אך הרבי לא נרגע לשמע דבריו, ואמר לו "כתיב (דברים ד', ט"ו) ונשמרתם מאד לנפשותיכם, ומפני שכעת קר, תלך בבקשה ללבוש מעיל", וכאשר הבחין הרבי שהוא עדיין מהסס בדבר, ולא נוחא ליה ללכת כעת ללבוש מעיל, פן יחמיץ את ההזדמנות ללוות את הרבי, אמר לו הרבי "לך ללבוש מעיל, ואני אחכה לך, ואל תדאג, קיינער וועט דיך נישט אויסקאפן"...

סיפר לי גיסי הרה"ח ר' דוד פוקס שליט"א מחשובי חסידי וויזשניץ-מאנסי, ששמע מאת הרה"ח ר' בנימין ווערצעבעגער שליט"א משב"ק אצל הגה"ק מוויזשניץ זי"ע, כידוע שהרבי זי"ע היה מקפיד לנשק את המזוזה כל אימת שהיה נכנס או יוצא מחדר, ובטרם לכתו לנוח לשינת הלילה, אז היה מנשק כמה פעמים את המזוזה.

מספר המשב"ק, שבערוב ימיו של הרבי, שהוצרכו לשאתו להכניסו למיטתו, היתה זו עבודה גדולה לקחתו לנשק את המזוזה, ורק אח"כ הכניסו אותו למיטתו. פעם כשהרבי כבר שכב במיטתו, שאל את הגבאי אם הוא כבר נשק את המזוזה, ואמר הגבאי שהרבי כבר נשק אותה. אמר לו הרבי "אינני מתכוין כשנכנסתי לחדר, כוונתי לזה שאני מנשק את המזוזה בטרם לכתי לנוח, אם כבר נשקתי אותה", ואמר לו הגבאי שעדיין לא נשק.

נראה שהבין הרבי, שאם ירצה לנשק כעת את המזוזה, יהיה זה טירחא גדולה להגבאי, להוציא ממיתתו ואח"כ להכניסו שוב, ולכן ביקש מהגבאי שיביא לו "טאש טיכל" (ממחטת כיס). כשהביא לו הגבאי את הממחטה, נתנה הרבי להגבאי, ואמר לו שיניחה על המזוזה, ואח"כ יחזירנה לו, וכך עשה, וכשהחזיר את הממחטה להרבי, נשק אותה הרבי, ואח"כ הורה שוב להגבאי שיניחה על המזוזה ונישקה, וכך חזר הדבר ונשנה כמה וכמה פעמים.

"איך דארף זיין דארט?? - איך דארף האלטן ווארט!!"...

סיפר לי הרה"ח ר' נפתלי מערינג הי"ו מחשובי חסידי וויזשניץ בויליאמסבורג, שלפני שנים התקיימה בבארא פארק שמחת נישואין בחצר כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, ומרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע - בהיותו דודו של החתן - היה עומד להגיע להשתתף בשמחה.

חסיד וויזשניץ אחד שהתגורר בויליאמסבורג, שעמד לפני אירוסי בנו, נכנס אל הרבי ואמר לו שהוא שומע שהרבי עומד להגיע לבארא פארק, אז הוא רוצה לגמור את הווארט עם מסיבת "לחיים" ולשבור את הצלחת אצל הרבי בבארא פארק, אך הרבי אמר לו שלא יטריח את עצמו, ובפרט שלא יהיה שם זמן, כי כשיהיה שם הוא ימהר להחתונה, ועל כן ייעץ לו הרבי, שהיות שבדרכו לחתונה הוא יעבור דרך העיירה ויליאמסבורג, על כן יקיים שם את ה"לחיים".

ביום החתונה, כשהתכונן הרבי לנסוע לבארא פארק, הגיעתו הידיעה המשמחת שביום זה יתקיים גם שמחת אירוסי נכדו בבארא פארק, ולכן הם מבקשים מהסבא שיקדים להגיע לבארא פארק כדי להשתתף בשמחה, אך הרבי אמר להם שבדרכו לבארא פארק הוא עובר דרך ויליאמסבורג ויתעכב שם מעט, ועל כן הוא לא יוכל להשתתף, אך הם אמרו לרבי "האם זה כ"כ נחוץ שהרבי יעבור דרך ויליאמסבורג במקום להשתתף בשמחת אירוסי נכדו???", אך הרבי התעקש ואמר "הלא הבטחתי לחסיד אחד שאופיע בשמחת אירוסי בנו שיתקיים בויליאמסבורג", וכאשר ניסו להפציר בו שיחזור בו וטענתם בפיהם "הלא הרבי צריך להיות נוכח בשמחת אירוסי נכדו!!", השיב הרבי ואמר "איך דארף זיין דארט?? - איך דארף האלטן ווארט!!"...

ולמעשה, אכן שמר הרבי את מוצא פיו, ועבר דרך העיירה ויליאמסבורג, אך שם התקיימה עוד שמחה, ה"ה שמחת אירוסי נכדו של הרבי...

סיפר לי הרה"ג ר' יוסף דוד ניישלאס שליט"א רב דקהל "אגודת אחים" בליקווד, שבתקופה האחרונה לחייו של מרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע, בהיותו שוכב בבית החולים כאשר היה מאוד חלש, ואז עשה עמו מומחה אחד יהודי פיזוטריפיה כדי לחזק במעט את כוחותיו. המומחה הזה רצה לאמוד אם הרבי כבר חוזר קצת לכוחותיו או לא, וביקש מהרבי שיתן לו "דחיפה", אך הרבי לא התייחס אל הבקשה כלל, והוא חשב שהרבי לא הבין מה שהוא רוצה, ועל כן חזר על דבריו ואמר שהוא מבקש מהרבי שידחוף אותו קצת, אך אין קול ואין עונה, הרבי לא מגיב כלל לדבריו.

והנה בחדר שם היה נוכח בנו של הרבי - ה"ה כ"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א, וכשראה שאביו הרבי אינו מגיב לדברי המומחה, אמר לו "אבא, הלה מבקש שתתן לו דחיפה", ואז פקח הרבי את עיניו הטהורות והביט על בנו ואמר לו בפליאה עצומה "וואס?? שטופן א איד???" [מה?? לדחוף יהודי??]...

אתה חושב ש"רב" אסור לו לישון?...

פעם אחת ביקש הגה"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי זי"ע בליל שבת קודש לנוח קימעא שעה קלה קודם עריכת השולחן, וכשהקיץ משנתו היו הפאות שלו מעורבבים ומקומטים מחמת השינה, והגבאים ביקשו מהרבי שיסדר את הפאות, "כי אם לא יסדר אותם, אז יכירו וידעו כי הרבי ישן עכשיו לפני הטיש". כששמע הרבי את דבריהם אמר להם "וכי עשיתי למישהו רע? ממי אני צריך להתבייש? הלא נאמר 'שינה בשבת תענוג'", והרבי נכנס לטיש עם הפאות המעורבבים כמו שהוא...

סיפר לי הרה"ג רבי דניאל גראס שליט"א רב וראש הכולל "נעימת החיים", שפעם הגיע אחד עם שאלה אל הגה"צ רבי אברהם חיים שפיצער זצ"ל אב"ד קהילת "אור החיים" בבארא פארק, והרב פתח את דלתו כשהוא לבוש עם כפה של שינה (שלאף קאפל), והיהודי השואל הביט על הרב בעיניים תמהות. כשהבחין הרב בהשתוממותו, אמר לו: אתה חושב ש"רב" אסור לו לישון?...

כ"ק מרן האדמו"ר מבלאז'וב זצ"ל - שזכיתי להסתופף במחיצתו כמה פעמים - סיפר פעם, שבכנסיה הגדולה פגש את מרן הגה"ק ה"חפץ חיים" זי"ע, וה"חפץ חיים" הורה לו שיזהר מאוד שלא ידברו בבית מדרשו בעת התפילה, והוסיף לומר לו, שאחד הרוצה ללכת לבית הכנסת להתפלל, אך האנשים מדברים שם בעת התפילה, אזי מוטב שיתפלל בביתו ביחידות מאשר להתפלל באותו בית מדרש שמדברים שם...

מאז ששמע הרבי את דברי הכהן הגדול יוצאים מפיו, אז כל אימת שהרבי ראה יהודים משוחחים בעת התפילה, היה ניגש לעברם ואומר להם את מה שזכה לשמוע מה"חפץ חיים" זי"ע, אך כשאמר הרבי את דבריו, לא הביט בפנים של אותו המדבר, אלא בדווקא בפניו של אחד שהתפלל כראוי ולא דיבר, כדי שלא לביישו...

לפני כמה שבועות, היה אחד שהזכיר אשה מקשה לילד אצל כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-לונדון שליט"א, ואח"כ שאל את הרבי באם יצטרך לשאול או להזכיר שוב דבר מה, אם יוכל להתקשר גם באמצע הלילה, והרבי השיב שבודאי אם ירצה יוכל להתקשר אף באמצע הלילה, אך הוסיף ואמר לו, שלדעתו כל זה מיותר, "בשביל מה צריכים להתקשר באמצע הלילה, הרי באמריקא עדיין יום, ואתה יכול להתקשר לאחד מהאחים שלי ולהזכיר אצלם"...

עס איז שוין גוט היינט...

סיפר לי הרה"ג רבי דוד צבי שנייבאלג שליט"א דומ"ץ דחסידי וויז'ניץ בירושלים, שפעם אחת זמרו אצל שולחנו הטהור של מרן הגה"ק מוויזשניץ-מאנסי זי"ע את הניגון הידוע "נאר אמונה נאר אמונה אין בורא כל העולמים, עס וועט אייך גוט זיין"... ולפתע הורה הרבי לעצור באמצע הניגון, והתחיל הרבי לספר סיפור, וכך סיפר הרבי:

אחד מזקני וחשובי חסידי וויז'ניץ הלך לשוק לסחור ולהביא צרכי מזון לביתו ומשפחתו, אך לבסוף חזר לביתו בלא שום דבר, ולשאלת זוגתו למה הוא לא הביא שום דבר, השיב שלא הצליח במסחרו. למחרת אותו היום, חזר הדבר ונשנה שוב, כאשר הוא חוזר לביתו בלא כלום. ביום השלישי אמרה לו זוגתו, שהיא רוצה ללכת ביחד עמו לשוק לסחור שיהיה להם מה לקנות לחם לפי הטף לביתם, ואמר שהוא מסכים לכך, ואכן יצא עמה ביחד.

כשהגיעו ליד השוק, הוא נכנס לביהמ"ד ללמוד, והיא הלכה לשוק לסחור ולהביא קצת טרף לביתה, אך כשעבר זמן רב וראתה שבעלה אינו מגיע, הלכה לכיוון הביהמ"ד, והשתוממה לראות את בעלה יושב ושוקד על תלמודו בהתמדה עצומה. שאלה אותו למה הוא לא מגיע אליה כדי לצאת לשוק, וענה לה בעלה "למה צריכים ללכת לשוק?" השיבה "כדי לסחור - קונים בזול ומוכרים ביוקר - וכך מרוויחים כסף". והמשיך ושאל "ואז, מה יהיה?" השיבה "אז יהיה לנו פרנסה ונוכל לקנות אוכל ודברים לילדינו", ושאל בעלה "ומה יהיה אז?" השיבה "אז יהיה טוב!" השיבה בעלה "למה צריכים לקנות ולמכור ולהביא פרנסה כדי שיהיה לנו טוב, והלא לי עכשיו כבר טוב!"...

והמשיך הרבי ואמר: כשיש אמונה, אזי עכשיו כבר טוב! וא"כ, לא נכון לשיר ולזמר "עס וועט אייך גוט זיין" - ואכן מיד שינו את הנוסח של השיר, והתחילו לזמר "נאר אמונה... עס איז שוין גוט היינט"...

סיפר לי הרה"ג רבי דוד צבי שנייבאלג שליט"א דומ"ץ דחסידי וויז'ניץ בירושלים, דהנה ידוע שכ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ זי"ע היה מרבה לעורר אודות ענין ההתגברות על תאות אכילה, ובחורי הישיבה היו שומעים ממנו הרבה שיחות מוסר אודות ענין זה. פעם אירע בישיבתו, שנתנו לאחר הסעודה להבחורים "אייס-קרים" [גלידה], ושום בחור לא אכל אותה, והטבח בישיבה - זה שהכין את האוכל - נפגע מאוד מזה שאף אחד לא אכל את מה שהכין להם, ונכנס אצל הרבי, ושח את אשר על לבו.

לאחר ששמע הרבי את דברי הטבח, מסר שיחה להבחורים, ואמר להם: תדעו, ש"אייס-קרים" לאחר הסעודה, הוא כמו "קומפוט", וזה לא נכלל בהכלל של "תאות אכילה", ורק כשנכנסים באמצע היום לחנות, וקונים לעצמם אייס-קרים - זהו "תאות אכילה"...

סיפר לי בן אחותה של הרבנית הצדקנית מוויז'ניץ שתחי', אשת חבר של מרן הגה"ק בעל "ישועות משה" מוויז'ניץ זי"ע, ששמע מדודתו הרבנית, שבשנת תשס"ד, ביקרה באמריקה, ונכנסה אצל גיסה מרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע, ואמר לה הרבי "איך בין מקנא דיין גן עדן"...

קוק ווי איך זעה אויס...

סיפר לי גיסי הרה"ח ר' אברהם דוד פוקס שליט"א מחשובי חסידי וויזשניץ-מאנסי, שפעם ביקר בעיר מונטריאל, ושם פגש ביהודי קשיש מחסידי וויז'ניץ שזכה להקים בית חסידי ומפואר, והיהודי הזה סיפר לו שאביו היה חסיד וויז'ניץ, אך הוא עצמו לאחר המלחמה נעשה מודרני, ולא גידל זקן ולבש בגדים מודרניים, אך בהיות ובשורשו הוא היה חסיד וויז'ניץ, לכן לקראת יום הקדוש החליט לנסוע להתפלל אצל אחד מהאדמורי"ם לבית וויז'ניץ, אך בהיות ולא היה יכול לנסוע לארץ ישראל להתפלל אצל מרן ה"אמרי חיים" מוויז'ניץ ז"ע, על כן החליט לנסוע לווייליאמסבורג אצל בנו של ה"אמרי חיים" - ה"ה מרן הגה"ק מוויזשניץ-מאנסי זי"ע - שקודם שהחל לכהן כאדמו"ר התגורר בווייליאמסבורג.

בליל יום הקדוש לאחר התפילה, יצא הרבי מביהמ"ד, וכאשר עבר ליד היהודי הנ"ל וראה אותו, נתן לו שלום ושאל אותו לשמו ולשם משפחתו, ואמר לו הלה שהוא בן פלוני - שהיה ידוע לחסיד נכבד בחסידות וויז'ניץ - ואז שאל אותו הרבי בתמיהה "וכי כך נראה בנו של פלוני?", ויצא הרבי מביהמ"ד. לאחר זמן חזר הרבי ונכנס לביהמ"ד, ועבר שוב ליד אותו אדם, וניגש אליו ואמר לו כשבת שחוק על פניו ובנימת פיוס "דער אמת איז אז איך בין אויך א זון פון מיין טאטע [הרה"ק בעל "אמרי חיים" זי"ע], און קוק ווי איך זעה אויס! - קען איך דען האבן טענות צו דיר?"... [האמת היא, שגם אני הנני בנו של אבי - ה"אמרי חיים" זי"ע, והבט וראה איך אני נראה! - וכי שייך שיהיה לי טענות עליך?]

עוד סיפר הנ"ל, שמדי שנה בשנה היה הגה"ק מוויזשניץ זי"ע נוהג לנסוע לווייליאמסבורג בליל פורים והיה קורא שם את המגילה. פעם אחת בהיות הרבי כבן שמונים, חל פורים ביום ראשון, ובמוצ"ש קרא הרבי את המגילה במאנסי, ואח"כ נסע לווייליאמסבורג וערך שם את שולחנו הטהור, ונשאר ללון שם כדי לקרוא את המגילה למחרת היום.

מספר יהודי אחד, שבאותה שנה היה עדיין בחור, והוא נסע ביחד עם הרבי לווייליאמסבורג, ובהיות שרצה לשמוע את הרבי קורא את המגילה למחרת היום, נשאר גם הוא ללון שם, ובעת שהרבי גמר את עריכת שולחנו בשעה שתים בלילה, נשכב הלה על ספסל בביהמ"ד כדי ללון שם את לינת הלילה. אחד הגבאים של הרבי שהסתובב שם, הבחין לפתע בהבחור הנ"ל, ולשאלתו מה הוא עושה כאן, השיב הבחור שהוא רוצה לשמוע את הרבי קורא את המגילה למחר ולכן הוא נשאר ללון כאן, אך הגבאי אמר לו שיבוא עמו להדירה של הרבי, ושם יסדרו לו מקום טוב ללון, ואכן הגבאי סידר לו בחדר אוכל מקום לישון.

מספר האדם הזה, שבשעה ארבע ומחצה לפנות בוקר, שמע שבאחד החדרים התעורר אחד, ונוטל את ידיו בנטילת ידים שחרית, והוא שומע שהנ"ל מתחיל ללכת. לפתע הוא רואה את הרבי נכנס לתוך חדר האוכל שהיה ישן שם, והבחור עשה עצמו כישן כדי שהרבי לא יבחין שהוא רואה אותו. הרבי ניגש אליו ומסתכל סביבו, ואז הרבי יוצא מהחדר, והבחור שומע שהרבי ממלא מים לתוך כלי, והרבי נכנס שוב לחדרו, ומביא עמו קערה וכלי מלא מים לנטילת ידים, ומניחו ליד מטתו...

והחליטו ללמד את האברך "דרך ארץ"...

כידוע שהגה"ק מוויזשניץ זי"ע, כמעט לא ראה בעיניו ל"ע בשנים האחרונות לחייו, ולכן היה מתפלל כל התפילות בעל פה - גם כשהיה מתפלל לפני התיבה, וגם שר בעל פה את כל הזמירות בטיש - ובדבר שאומרים רק מפעם לפעם, כמו אמירת ה"אקדמות" בחג השבועות וכדומה, אז היה עומד אחד הגבאים או הנכדים לידו, ועזר לו קצת כדי שלא יעשה שום טעות.

סיפר לי אחד, שבשנת תשע"ז - שנה קודם הסתלקותו - היה נוכח בהדלקת נרות חנוכה אצל הרבי, והבחין שבעת אמירת ה"לשם יחוד" קודם הדלקת נר חנוכה, עמד אחד על יד הרבי כדי לעזור לו לומר את ה"לשם יחוד". לפתע פנה הרבי אליו ואמר לו "היות ואתה הולך לעזור לי באמירת ה"לשם יחוד", הנני מבקש ממך, שגם אתה תלבש את הגארט"ל בעת אמירתה"...

סיפר לי גיסי הרה"ח ר' אברהם דוד פוקס שליט"א מחשובי חסידי וויזשניץ-מאנסי, שבשנים שעדיין לא כיהן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע כאדמו"ר, היה הרבי נוהג לאכול את סעודות השבת בביהמ"ד ביחד עם האורחים והבחורים, והבחורים התחלקו ביניהם מי מכניס את המאכלים להסעודות - בכל סעודה וסעודה היו בחורים אחרים מביאים את המאכלים. והנה בין הסועדים עם הרבי היה אברך אחד שהיה ל"ע גרוש, והוא היה אוכל שם מידי שבת בשבתו, אך מנהג מוזר היה לו, שמעולם לא עזר להכניס את המאכלים, והיו הבחורים מתרגזים עליו למה הוא לא עוזר להם.

פעם אחת פקעה סבלנותם, והחליטו ללמד את האברך "דרך ארץ", ושבוע אחד, בסעודת צפרא דשבתא, כשהביאו את הדגים, חילקו לכל הסועדים מלבד לאותו אברך שלא נתנו לו דגים. הרבי יושב רגוע על מקומו, ולא מתחיל לאכול, ובנתיים הוא מכה עם המזלג על השולחן ולא אומר מילה, וכך עוברים להם עוד דקה ועוד דקה, וכשאין הרבי אוכל, כמובן שאף אחד לא התחיל לאכול, עד שאחד הבחורים תפס בשל מי הרעש הזה, ותיכף ומיד יצא והביא מנת דג והגישו להאברך הזה, ומיד החל הרבי לאכול, וכך חזר הדבר ונשנה בעת שהביאו את מאכל הביצים והבצלים, שלא הגישו מזה להאברך, והרבי המתין ולא אכל עד שיצא אחד והגיש להאברך ואז התחיל הרבי לאכול, וכך היה בעת אכילת החמין.

לאחר הסעודה קרא הרבי לכמה בחורים ושאל אותם "מפני מה עשו כך להאברך ולא הגישו לו לכתחילה מכל המאכלים", והשיבו הבחורים ואמרו שזה מפני המנהג הרע שלו, שאוכל כאן מידי שבת בשבתו, ואף פעם לא בא לעזור להם להכניס את המאכלים, והוא שונה מכולם. חשב הרבי, ואמר להם "אני שומע את הטענה שלכם, אמנם לא מתנהגים כך"...

פעם אחת בהיותי אצל מרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע, התעניין הרבי על המקוה שבבית מדרשו, ובין הדברים שאלני אודות אלו הדברים שכונתנו הנמנים על חוגי הליטאים, האם הם הולכים להמקוה, ואמרת להרבי שבימות החול הם הולכים מעט, בערב שבת הולכים יותר, בערב יום טוב הולכים עוד יותר, ובערב ראש השנה ובערב יום הקדוש הולכים רובם ככולם והמקוה מלאה ביותר. הרבי הגיב לדבריי ואמר "ערב יום הקדוש אני מבין, אבל ערב ראש השנה אינני מבין למה אז הולכים יותר, במה זה שונה משאר ערב יום טוב"...

כשהתגוררתי אחר חתונתי במיאמי, הציעו לי לומר שיעור בישיבה דשם, והלכתי לשאול את כ"ק אדמו"ר מוויזניץ מאנסי (שליט"א) [זצוק"ל] האם אקח על עצמי המשורה לומר שיעור באנגלית?

ענה לי האדמו"ר: מה אתה רוצה ממני? שאני לבנון של קדושים לומר שיעור באנגלית? איני יכול לומר כזה דבר. מה שאני כן יכול לומר לך, שאני אם הייתי נמצא במקום שהאופן היחידי שאפשר להרביץ בו תורה הוא באנגלית, הייתי עושה כן...
 הגה"צ רבי משה זאב מייזליש שליט"א
 אבד"ק אוהעל מאנסי
 "בחצר הקודש", וישב תשס"ז, עמ' ח'

שמעתי מפי הרה"ח מו"ה אליהו ניימאן הי"ו, מחשובי חסידי וויזשניץ-מאנסי, סיפור נפלא עד מאוד, בגודל חובת הזהירות לשמור על הדיבורים היוצאים מן הפה.

וכה סיפר ר' אליהו הי"ו: בשנת תשל"ה סבב כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען זי"ע על פתחי אדמורי"ם ורבנים להחתימם על 'קול קורא' לאתב"י הנדיבים בעם למען החזקת וביטוס מוסדותיו הק' "חסד לאברהם", שהוא בעצמו הקימם בעשר אצבעותיו בס"ד מן המסד ועד הטפחות.

בין מסעותיו הגיע האדמו"ר מסקולען זי"ע למאנסי, כשבדעתו להיכנס אל כ"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ - מאנסי (שליט"א) [זצוק"ל] לבקש ממנו שיחתום גם הוא על ה'קול קורא' שיצרף את חתימתו עליו.

כ"ט אדר

ברם אז אמר לו הרבי מוויזשניץ: אכן שמעתי רבות על מוסדותיכם הק' שאתם פועלים בה גדולות ונצורות לקרב בנים לאביהם שבשמים, ואני מאוד מעריך את מפעלכם הקדוש, אמנם בהיות שגדרתי לי גדר שלא לחתום על קריאת 'קול קורא' לשום מוסד באשר הוא, מטעם הכמוס עמדי, על כן אינני יכול לצאת מגדרי, ואינני יכול לחתום על ה'קול קורא', וכמו כן איני רוצה לעשות 'אויסנאם', ולהעדיף את מוסדותיכם על פני מוסדות אחרים, שכן כאשר אחתום לכם, יבואו גם מנהלי מוסדות אחרים לבקש את חתימתי, על כן - התנצל הרבי שליט"א - אינני חותם גם כאן על ה'קול קורא'.

אמנם האדמו"ר מסקולען זי"ע לא רצה כל כך בניקל לוותר על חתימתו של הרבי מוויזשניץ, ועל כן אמר לו: את הפסוק "פתוח תפתח את ידיך" (דברים ט"ו, ח'), פירשתי פעם באופן זה, שכוונת הכתוב אינו בדווקא על ענין נתינת ממון - לציית את האדם לפתוח את היד וליתן ממון - אלא לפעמים הכוונה גם על פתיחת היד 'לחתום' על 'קול קורא' וכדומה.

וכמו כן בעניינינו אבקש מהרב (שליט"א) [זצוק"ל] שיפתח את ידו ויצרף את חתימתו על ה'קול קורא', מפני שחתימת ידכם תהיה לי לעזר גדול למוסדותי הק' ויחזק את ידי בעבודת הקודש - ודעתי היא, שעל הרבי לצאת כאן מגדרו ולשנות את החלטתו, ובמקרה זה עליו לעשות 'אויסנאם' ולחתום על ה'קול קורא', מפני שאין מוסד זה המוסד 'שלי', אלא הוא מוסד של 'כלל ישראל'...

א'לד

לאחר שהרבי מוויזשניץ (שליט"א) [זצוק"ל] שמע את דבריו של הרבי מסקולען זי"ע, אמר לו: טוב! - אני מסכים לדבריכם - והפעם אצא מגדרי לצרף את חתימתי על ה'קול קורא', אמנם יהיה זה רק אחר שיעברו ארבעה שבועות מהיום, אז אצרף את חתימתי על ה'קול קורא' ואשלחהו אליכם, אבל עכשיו אינני יכול לחתום.

מששמע כן האדמו"ר מסקולען זצ"ל שאלו בפליאה: אם הרבי החליט הפעם לצאת מגדרו ולחתום, למה אינכם רוצים לחתום עכשיו תיכף ומיד? - מפני מה החלטתם לדחות את חתימתכם?

אמר לו הרבי מוויזשניץ בלשון זה: היות שכבר הוצאתי מפי קודם ואמרת לי שלא אחתום, אם כן לכאורה שוב אינני יכול עכשיו לחתום. שכן אז אעבור על דיבורי שאמרת לי שלא אחתום.

אלא שחשבתי שיש לי דרך לצאת מהסבך, שכן גם אם בפשטות הדין האמור שסתם דיבור הכוונה לשלושים יום (ראה מס' תענית דף י"ז ע"א) הוא רק בניירות, מכל מקום הרי מצינו דעה (ראה תוספות מס' נדרים דף כ' ע"א ד"ה אבל נזירות מריבה) הסוברת שגם 'סתם נדר' הרי היא רק לשלושים יום 'ז"ל התוס' בא"ד: ותימה, מה ענין שלשים יום לנדר, ויש רוצים לדקדק מזה דסתם נדר שלשים יום, עיי"ש) - על כן אסמוך כעת על דעה זו, ובעז"ה אחר שלושים יום אחתום על ה'קול קורא' - כך לא אעבור על דיבור שהוצאתי מפי.

מספר הרה"ג ר' בן ציון פעלדמאן שליט"א ממאנסי, שהיה נוכח שם: בצאת הרה"ק מסקולען זצ"ל מבית האדמו"ר מוויזשניץ, אמר לו הרבי מסקולען בהתפעלות: 'ס'האָט זיך מיר געלוינט די גאַנצע נסיעה קיין מאַנסי, נאָר צו זעהן אַז ס'איז נאָך דאָ היינט אַ איד, וואָס 'האָט אַ פּראָבלעם' מיט אַ דיבור וואָס ער זאָגט אַרויס פּון מויל!' (כל הנסיעה למאנסי היתה כדאי רק לראות שעוד נמצא יהודי שיש לו 'בעיות' עם דיבור שהוא מוציא מפיו!)...

הרה"ג ר' שלמה זלמן פרידמן שליט"א
 אבד"ק סאנטוב - לייקוואד
 "נועם שיח", מטו"מ תשע"ז, עמ' ה'

נשאלתי פעם מאיש אחד כדת מה לעשות עם הכסף שנשאר לו יותר מכדי חייו, והי' לו ב"ה משפחה גדולה ואינו מהנוסעים לפלארידא וכדו' לבזבז ממונם על דברי שטות, אלא ששאל בעצתי אולי טוב שיוסיף להשקיע ממונו בשאר עסקים וכדו', ואמרת לי [ואיני יודע אם יעצתי לו כהוגן, אבל כך היתה דעתי נוטה] שאין שיעור לזה אם ירצה להשקיע יותר ויותר, שהרי הוא רואה שב"ה עסקיו מצליחים, וא"כ מהנכון שמהנשאר לו יותר על כדי חייו יחלק לשני חצאים, החצי האחד יחלק לצדקה, והשני יצניע לבניו, וכמובן ששכל זה ישנם מדרגות שונות כידוע [ואאמור"ר ז"ל הי' אומר שזקנו הצמח צדיק זי"ע היה מחלק כל ממונו לצדקה, ואני אינני בדרגא זו, ולדעתי כפי שאמרת]

זהו הדרך הנכון (א"ה ע"י כתובות ס"ו ע"ב: "אמר זוודאי קלילי ואורחא רחיקתא קם בזבויה לפלגיה ממוניה").

כ"ק מרן אדמו"ר מוויז'ניץ-מאנסי זצוק"ל
מלוה מלכה וירא תשמ"ו
"דרשות" (מאנסי תשס"ב) ח"א, ע' קל"ב

היה פעם יהודי עשיר שאיגן מסיבה בביתו בהשתתפות הרבי (שליט"א) [זצוק"ל מוויז'ניץ-מאנסי], והזמין שם את ידידיו עשירים גדולים ושועי עולם שתרמו סכומים עצומים ונכבדים מאוד. אחד מהדרי המארח היתה פתוחה, והרבי נוכח באמצע לראות שיש לו שם מכשיר טעלעוויזיא רח"ל - מיד כשראה כן הרבי - קם ממושבו ואמר להעשיר שהוא הולך משם, הוא לא צריך את הכל, והוא אינו רוצה להיות בביתו שיש לו שם מכשיר טמא כזה. העשיר הפציר ברבי שישאר שם, והוא מבטיחו שיזרוק את זה מביתו. אמר לו הרבי (שליט"א) [זצוק"ל] - כן! - זה היום - ומה יהיה למחר?!... ותיכף עוב הרבי את בית העשיר, וויתר על כל הסכומים האדירים שנאספו עבורו שם...

הרה"ג ר' שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אבד"ק סאנטוב - לייקוואד
"נועם שיח", כי-תצא תשע"ד, ע' י"ד

היה זה לפני שנים, כשהרבי (שליט"א) [זצוק"ל מוויז'ניץ-מאנסי] היה בפעם הראשונה בלוס אנג'לס, ושהה שם על שבת. הכל היה כבר מוכן לשב"ק, שכרו שם בית מלון שכולם יוכלו לשהות שם בשב"ק, אלא שבערב שבת בבוקר שמע הרבי איך שמדברים, שכל השנה באים לשם בתערובות גברים ונשים ושחים שם ביחד בבריקה - מיד יצא הרבי מאותו בית מלון ואמר לסובביו: כאן לא יהיו בשבת! - היכן כן אינני יודע - אבל דבר אחד אני כן יודע - שכאן לא!... ותיכף יצא הרבי משם, ואז יצאו גם כל שאר החסידים שהיו שם. כששמע מזה אחד מהנגידים הגדולים שדר שם, התפעל מאוד מהחלטתו האמיצה והאיתנה של הרבי - ולאותו נגיד היה איזה בית מלון שם בעיר, ותיכף ציווה להכשיר את המלון שיתאים להרבי שליט"א והפמליא שלו, ונתן להם לשהות שם בשבת קודש...

הרה"ג ר' שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אבד"ק סאנטוב - לייקוואד
"נועם שיח", כי-תצא תשע"ד, ע' י"ב

האמת לאמיתו

סיפר לי הרה"ג רבי זלמן שווארץ שליט"א ראש הכולל ומו"צ וויז'ניץ-מאנסי בבארא פארק, שלפני שנים מסר כ"ק מרן האדמו"ר מוויז'ניץ-מאנסי זי"ע שיעור בגמרא לבעלי בתים. כשהגיעו לדברי הגמרא אודות מידת האמת, והגמרא (מסכת בכא בתרא דף פ"ח ע"א, וברשב"ם שם ד"ה רב ספרא) מביאה את הסיפור עם רב ספרא, שהיה סוחר,

כ"ט אדר

א"ל

ופעם באמצע שקרא קריאת שמע, בא אליו אדם, וביקש לקנות החפץ בסכום מסויים, ורב ספרא לא התייחס אליו, כי היה באמצע קריאת שמע, והלה חשב אולי זה סכום נמוך, העלה את הסכום כמה פעמים לסכום יותר גדול, וכשגמר רב ספרא לקרוא את קריאת שמע, מכר לו את החפץ במחיר הראשון שנקב הלה, מפני שבאמת הוא כבר נתרצה במחיר הראשון, ורק לא השיב לו כי היה באמצע ק"ש, אבל לא שהמחיר לא היה בסדר.

ובפשטות לומדים שהגמרא רוצה להשמיענו אה גודל מידת האמת של רב ספרא, שהוא לא מכר במחיר הגבוה אף שהלה הסכים, מפני שבאמת הוא בעצמו כבר הסכים למכור במחיר הנמוך, והיה מתנהג במידת האמת עד הסוף.

ואמר הרבי זי"ע שלדעתו אין זה הביאור, אלא יש כאן ענין אחר לגמרי שרוצים ללמד אותנו - וזה נקודה עמוקה בהאמת - והיינו, שרב ספרא היה יכול לעשות עצמו כאילו שלא שמע מזה שמדברים אליו כעת, כי הלא הוא באמצע קריאת שמע, ומתייחד עם קונו, ואז לא שומע כלום ואינו מרגיש כלום - ער פליט אין די הימלען... - אך רב ספרא לא היה משחק, הוא אמר את האמת לאמיתו "שמעתי גם שמעתי היטב, אך לא יכולתי לענות מפני שהייתי באמצע קריאת שמע"...

הרה"ג ר' שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אבד"ק סאנטוב - לייקואד
"נועם שיח", צו תשע"ח, עמ' ב'

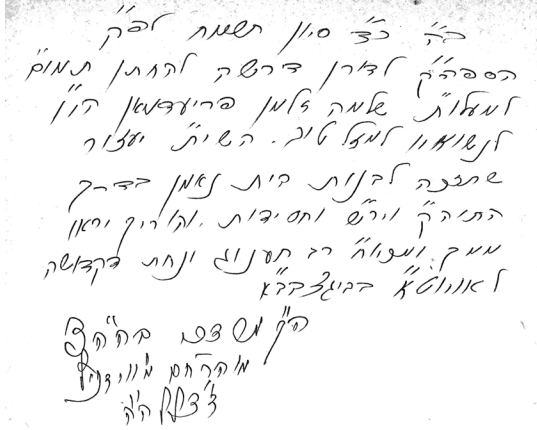

הרה"ג רבי זלמן שווארץ שליט"א ראש הכולל ודומ"ץ וויזשניץ-מאנסי בבארא פארק סיפר לי סיפור נפלא, שפעם נכנס יהודי אל כ"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי (שליט"א) [צוק"ל], והרבי שאל אותו אם הוא כבר למד היום, והלה השיב שכן, הוא כבר למד, ושאל אותו הרבי "מה למדת", והשיב שלמד 'חוק לישראל'.

שאל אותו הרבי אם הוא יכול לבחון אותו על מה שלמד, והשיב שכן, והרבי שאל אותו "איזה מצוה מלמדים את הגר לראשונה כשבא להתגייר וללמוד תורת ישראל", והשיב "מצות פאה" (ראה מס' יבמות דף מ"ז ע"א, רמב"ם הל' איסורי ביאה פי"ד ה"ב). שאל אותו הרבי "התדע למה דווקא מצות פאה מלמדים אותו יותר משאר המצוות", ואמר הלה שאינו יודע, ואמר הרבי: "אני אגיד לך למה, לפי שמצות פאה, הוא דבר שנותנים להשני משל עצמו, ומלמדים להגר שהדבר הראשון והתנאי הראשון של יהודי, הוא לתת להשני משל עצמו - די ערשטע סימן פון א איד איז אוועקציגעבן פון זיין אייגענע הארעוואניע פאר יענעם [הסימן הראשון של יהודי הוא, שהוא נותן להשני את מה שהוא עמל בעצמו]..."

הרה"ג ר' שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אבד"ק סאנטוב - לייקואד
"נועם שיח", שלח תשע"ז, עמ' ד'

האדמו"ר מוויז'ניץ-מונסי צוק"ל

לפני מספר שנים מסר כ"ק האדמו"ר מוויז'ניץ-מונסי זי"ע שיעור בגמרא. הם למדו במסכת בבא בתרא פה ע"א, על רב ספרא, שקיים את מה שנאמר "דוובר אמת בלבב" [תהלים טו, ב]. ומסביר הרשב"ם [שם, ד"ה רב ספרא] שרב ספרא היה סוחר, ופעם, בשעה שקרא קריאת שמע, בא אליו אדם, וביקש לקנות ממנו חפץ בסכום מסוים. רב ספרא לא ענה לו כי היה באמצע קריאת שמע. הלה חשב שמא הסכום שהציע היה נמוך, והעלה את הסכום פעמים מספר. כאשר סיים רב ספרא את קריאת שמע, מכר לו את החפץ במחיר הראשון, מפני שבאמת הוא נתרצה בו, אף שלא השיב לו מפתת התפילה. בפשטות לומדים על מידת האמת של רב ספרא, שמכיוון שהסכים לסכום הראשון לא שינה מדעתו, אף שהקונה לא ידע על כך. אך הרבי אמר לשומעיו, שיש כאן עניין נוסף. רב ספרא יכול היה לעשות עצמו כאלו שלא שמע שמדברים אליו, כי הרי הוא באמצע קריאת שמע, ומתייחד עם קונו. אך מכיוון שלצערו הרב הוא כן שמע את הדברים באמצע התפילה, הוא אמר את האמת "שמעתי, והתרצתי, לא יכולתי לענות מפני שהייתי באמצע קריאת שמע".

מעובד מ"נועם שיח", אפרין לשלמה

הסיפור הומי
נכנס היהודי לבנו של הרבי - כיום כ"ק אדמו"ר מוויז'ניץ-מונסי שליט"א - ותינה את צערו שאתמול שפך את לבו אצל הרבי על צרותיו, אך הרבי לא השתתף עמו כל-כך כמו שציפיה, והוא מאוד שבור מכן

"עמו אבני בערה" - מעשה שסיפר הגה"צ אב"ד אנטווב שליט"א

סיפר יחיד אחד, שהיתה תקופה בחייו שהיה מסובב ל"ע בחבילות תבילות של צרות ויסורים. ובתקופה היא נכנס אל תקופה מניחה אצל מרן הגה"ק מוויז'ניץ זי"ע, וביקש את כל אשר על לבו, ובכח כפי התמורה על סאת צרותיו ויגונו. הרבי הראוץ נכבד אצל כלל דבריו, ניהמו עוררו וביכרו, ונשרד הפנו לילום והתוודו יאן שמרה.

מספר אותם, שאתאר יאן לחוץ, היה מאוד שבור, כי היה בטוח שהרבי כשישמע את כל צרותיו ויסוריו רח"ל, יבכה בחדר עמו ורגיש עמו את הצער, אך לצער הרב הרבי רק שמע את דבריו, וערדו וביכרו, אך לא בכח בחדר עמו, והיתה לו כמין הרגשה שהרבי לא הרגיש כל כך את מצבו העגום.

למחרת אותו יום, החליט להסכים אל בנו של הרבי - מלפנים האב"ד וויז'ניץ-מונסי, וביקש את אדמו"ר מוויז'ניץ-מונסי שליט"א - ותנה בפניו את צערו,

(נועם שיח וואר טעטען)

זכרונות פון כ"ק אדמו"ר הגה"ק מוויזשניץ זצוק"ל

איבערגעגעבן דורך הרה"ג רבי שלמה זלמן פריעדמאן שליט"א רב ביהמ"ד זכרון אלעזר סאנטוב - לעיקוואוד

ערשינען אין גליון "נועם שיה", און ווערט פארגעשטעלט צו די שלשים לפטירתו של אותו צדיק

עס האט מיר דערציילט הרה"ג רבי זלמן שווארץ שליט"א ראש הכולל ומו"ץ וויזשניץ-מאנסי בברא פארק, אז מיט יארן צוריק האט דער רבי געגעבן א שיעור אין גמרא פאר בילד בחינים, און אנגענומען צו די דברי הגמרא איבער מדת האמת, וואס די גמרא (בבא בתרא פס', וברשב"ם שם ד"ה רב ספרא) ברענגט דעם סיפור מיט רב ספרא אז ער איז געווען א סוחר, און אינגמאל אינמיטן ליענען קריאת שמע, איז צו אים געקומען איינער וואס האט געוואלט קויפן א חפץ פאר א סכום מסוים, און רב ספרא האט זיך נישט באצוגען צו יענעם ווייל ער האט געהאלטן אינמיטן קריאת שמע יענער האט געקלערט אז אפשר איז דאס א נדרריגער סכום, און ער האט געזעהנערט דעם סכום עטליכע מאל צו א גאר נידעריגן סכום. ווען רב ספרא האט געענדיגט ליענען קריאת שמע, איז אים פארקויפט דעם חפץ לויט'ן ערשטן פריז וואס יענער האט געזאגט, ווייל באמת איז ער געווען גרייט אויף דעם ערשטן פריז, און דאס וואס ער האט נישט געענטפערט איז געווען ווייל ער האט געהאלטן אינמיטן קריאת שמע, און נישט ווייל ער איז נישט געווען צופרידן מיט'ן פריז.

ס'איז געווען א איד א גביר וועלכער האט ארגומירט א מסיבה ביי זיך אין שטוב בהשתתפות פון רבי'ן, און ער האט דארט געלאדענט זיינע פריינט, גרויסע גבירים און פילאנטראפן וועלכע זאלן ביישטייערן גאר גרויסע סכומים. איינס פון די צימערן אין שטוב איז געווען אפגע, און דער רבי האט באמערקט אז ס'איז דארט פארהאן א טעלעוויזיע ר"ל. באלד ווען דער רבי האט דאס געזען, האט ער זיך אויפגעשטעלט פון זיין ארט און געזאגט פאר דעם גביר אז ער גייט וואקס פון דא, און ער וויל נישט נהנה זיין פון א שטוב וואו עס איז פארהאן אזא טמא'נע כלל. דער עושר האט מפציר געווען דעם רבי'ן ער זאל דארט בלייבן, און ער האט מבטיחט געווען אז ער וועט דאס ארויסווארפן פון שטוב. דער רבי האט אים געזאגט, "דאס וועסטו טאן היינט, און וואס וועט זיין מארגן?..." דער רבי האט באלד פארלאזט יענעם שטוב, און מוותר געווען אויף די סכומים איריים וואס מען האט דארט געשאפן פאר אים.

ארויסגעקומען פון צימער, און ער איז צוגעגאנגען צו יענעם מענטש וועלכער איז נאך דארט געווען און ער האט אים געזאגט אז ווארימען "שלום עליכם", און מען האט דערקענט אויפ'ן רבי'ס פנים אז ער פרייט זיך שטארק אז יענער איז געקומען. דער איד האט זיך געוואונדערט, און ער האט געפרעגט דעם רבי'ן, מעיקרא מאי קסבר ולבסוף מאי קסבר, פארוואס א פון אנהויב האט דער רבי מיר געגעבן א קאלטן שלום עליכם און איצט פרייט ער זיך אזוי... דער רבי האט אים געענטפערט אזוי: ווען איד האב זיך צום ערשט געזען, בין איר שטארק תרגש געווארן, און ס'איז מיר נתגדר געווארן אן ארץ א געוואלדיגע שמחה און ליבשאפט; איד האב מחליט געווען צו עקב די שמחה ואהבה פאר'ן הייליגן באשעפער, דערפאר בין איר באלד אריין אינעם צימער און איר האב אביסל געלענט במשחה ובאהבה גדולה, און ערשט נאכדעם בין איר צוגעקומען ארויסווייזן מין שמחה אז מיר טרעפן זיך!

עס האט מיר דערציילט הרה"ג ר' ברוך שטערן שליט"א מחשובי חסידי וויזשניץ-מאנסי, בן הנה"צ רבי מאיר שטערן שליט"א אב"ד מירון, אז ער האט געהערט פון איינעם וועלכער איז אנוועזנד געווען בשעת מעשה: מיט יארן צוריק איז כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי ז"ל געקומען אויף א בוארך קיין ארץ ישראל. און די אכטנציג האט געווארט אויף אים א באקאנטער גאון פון די יארן פאר די מלחמה, וועלכער האט זיך געוואלט טרעפן מיט'ן רבי'ן נאך אויפ'ל יארן וואס זיי האבן זיך נישט געזען. פלוצים איז אריינגעקומען דער רבי אינעם ווארט-צימער, און ווען דער רבי האט יענעם געזען האט ער אים געגעבן א קאלטן "שלום עליכם". דער רבי איז באלד אויפ'ן זיין צימער, און ער האט געזאגט פאר די ארומגע אז ער וויל איצט זיין אביסל פאר זיך. יענער האט זיך געוואונדערט אז דער רבי האט אים אזוי קאלט אנטפאנגען, ווייל ער איז געווען זיכער אז דער רבי וועט זיך מיט אים שטארק פרייען. נאך א שטיק צייט איז דער רבי

דוד צבי ניומאן שליט"א מירד הבריה ויוען וילנע, וועלכער האט אים דערציילט א סיפור נפלא, ווי פאלגענד:

אין האב אבאל געפרעגט מר"כ ל"ק מרן גאב"ד ערליי זאקל"ע, צו ער האט עפעס א שייכות מיט ל"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי (ו"ז)? און ער האט מיר געענטפערט, "אין האב נישט קיין עפעס א שייכות, אבער און ווייס אז ער איז אן אדם גדול". ווען איך האב אים געפרעגט ווער וואו ער ווייסט דאס, האט מיר מיין רבי געזאגט: איך וועל דיר דערציילן עפעס וואס מיט דעם וועסטו פארשטיין, און ער האט מיר פארציילט:

ווען דער סקווערער רבי ז"ע איז געקומען קיין ארץ ישראל, בין אין געפארן האב אין געטראפן דעם אמרי חיים מוויזשניץ ז"ע, וועלכער איז אויך געקומען מקבל פנים זיין ויין מוחותן דעם סקווערער רבי'ן.

ווען דו צוויי מחותנים האבן זיך געטראפן, און זיך שלום געגעבן, האט דער אמרי חיים געפרעגט דעם סקווערער רבי'ן, "וואס מאכט מיין מאטעלע?" (וויין זון דער רבי ז"ע, וועלכער איז געווען אז איינעם ביי הר"ק'ן מסקוויאר ז"ע). און דער סקווערער רבי ז"ע, וועלכער איז געווען "מיין מאטעלע" דער אמרי חיים האט אבער געזאגט "מיין מאטעלע", און דער סקווערער רבי האט וויזשניץ געזאגט "מיין מאטעלע"...

האט ער ערליכער דא אויסגעפירט: אויב וועלכער איז ארץ קרית זיך איבער דעם מאטעלע, איז א סימן אז ער איז א גרויסער אדמו"ר.

***

אין געזען מיט יארן צוריק ווען דער רבי ז"ע איז געווען אין לעיקוואה, און ער איז אריבערגעשטאנען מיט בעל אכסניא לאדמו"ר'ן בית וויזשניץ, ה"ה הגניח החסיד המפורסם ר' יוסף אטאלס הי"ו ראש הקהל וויזשניץ לעיקוואה, רבד הר"ח' ר' ליבל אייטהארן ז"ל ראש הקהל וויזשניץ בארא פארק, וועלכער איז געווען דער בעל אכסניא של אדמו"ר בית וויזשניץ לזכותה.

ווען דער רבי האט זיך געזענט פונעם בעל אכסניא און דער געזענט זיך פונעם בעל אכסניא מיט גרויס תהומות. דערנאך איז ער געגאנגען מיט פארמאכטע אויגן אין ריטונע פונעם קדי - וואו ס'איז געווען די בני ברך פונעם בעל אכסניא - און דער רבי האט געדאנקט מיט'ן גאנצן הארץ אויף אלעס וואס מען האט זיך טורח'ן געווען פאר אים, און ער האט זיך דארט איבערגעלאזט זיינע ווארמע ברכות.

***

ידיד היקר הבעלה הרב צבי עבאדי

ה"י, דער באקאנטער מוכה הרבים אין לעיקוואה, האט מיר דערציילט א סיפור נפלא וואס ער האט געהערט פון דעם בעל העובדה בעצמו, ווי פאלגענד:

ס'איז געווען א איד וועלכער האט געהאט חשק זען דעם זון האדמו"ר'ן, ה"ה ל"ק אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי ז"ע, און ער איז דערפאר געפארן קיין מאנסי צו זען דעם רבי'ן, אין יענעם טאג איז צופעליג פארגעקומען א חתונה בי איינעם פון דעם רבי'נעם אייניקלעך אין מאנסי, און ווען יענער איז אנגעקומען צו די חתונה איז דער ציבור דורכגעגאנגען פאר'ן רבי'ן וואונטשן לחיים, און אויך דער איד האט זיך געשטעלט אין די רייע מיט'ן עולם זון קענען דורכגיין פאר'ן רבי'ן.

דאס איז באקאנט, אז די לעצטע יארן האט דער רבי כמעט נישט געזען ל"ע, און דערפאר האט ער שטענדיג געזען ווער עס שטייט פאר אים. אלע אנשטן דורכגעגאנגען און געזאגט "לחיים", און דער רבי האט געענטפערט.

דערציילט דער איד, אז ווען ער איז דורכגעגאנגען ביים רבי'ן, האט דער רבי זיך צוגעבייגן און געקישט זיין האנט...

דאס איז געווען א גרויס וואונדער, ווייל דער רבי האט איד נישט געטאן פאר קיינעם וואס איז דורכגעגאנגען, איבערהויפט אז דער רבי זעט זיך נישט ווער עס נישט דורך - און אפילו אויב ער וואלט געזען, האט יענער נישט אויסגעזען ווי א בוש"ק וכדומה.

באלד זענען צוגעקומען די חסידים, און זיי האבן אים אויסגעפירט וואס פארא באונוהערט זכות ער האט, צו ער האט היינט געטאן עפעס א ספעציעלן דבר טוב!

יענער האט געקלערט און דאן האט ער געזאגט אויף:

לצורך פרנסה ארביט אין אויף א קאמפיוטער מיט אינטערנעט, און פתח היינט האב אין מחליט געווען זיך מתחנאק צו זיין, און אין האב ארופגעשטעלט אן אויסגעהאלטענע פילטער אויפ'ן אינטערנעט!

***

עס האט מיר דערציילט האבר היקר הרדה"ח נפתלי מעריג הי"ו, מחשובי חסיד וויזשניץ-מאנסי ברויליאמסבורג, אז עס האט אים דערציילט א נגיד, א סאטמארער חסיד, אז ער איז לעצטנס אריינגעגאנגען מיין זון ב' משה ברוך צו ל"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי ז"ע צו מקבל זיין א ברכה, הגם ער האט נישט קיין שייכות מיט וויזשניץ.

ווען ער איז אריינגעקומען צום רבי'ן, האט דער נגיד ארופגעלייגט אויפ'ן טיש א טבעע פון די ריזן סכום, אבער היות דער רבי האט נישט געזען מיט די אויגן ל"ע,

האט ער נגיד געזאגט פאר'ן רבי'ן אז ער האט אראפגעשטעלט א טבעע פון 18,000\$. דער רבי האט אויסגעזאגט און געזאגט "שרי כח", און נישט מער.

דער איד איז געבליבן פארוואונדערט. ער איז געווען זיכער אז טאגן געבן אזא גרויסן סכום, וועט ער באקומען כבוד מלכים פונעם רבי'ן, און דער רבי וועט נישט אויפהערן אים דאנקן און לויבן פאר זיין גרויסע דבא. אצטע זעט ער אבער אז דער רבי רעאגירט בלויז מיט א "שרי כח" און נישט מער. דער האט געקלערט אז פליכטיג איז דער רבי שוואך (און ער איז טאקע האספיקאלירט געווארן צוויי טעג שפעטער), און ער האט נישט געכאפט א מען רעדט פון אזא גרויסן סכום, דערפאר האט ער איבערגעזאגט אז ער האט אראפגעשטעלט א טבעע פון 18,000\$. דער רבי האט נאכאמאל ווערטט און געזאגט "שרי כח", און גארנישט מער.

זון האט דער נגיד פארשטעלט זיין זון פאר'ן רבי'ן, און געזאגט אז דער זון איז נאראטא בר מצוה געווארן, און אפילו אבן האט ער דערציילט פאר'ן רבי'ן אז דער זון לערנט אין א מתמידים גרופע, און ער האט זוכה געווען צו עמינין צו די בר מצוה זאגן ששה סודי משה.

ווען דער רבי האט געהערט זיינע ווערטער איז ער מורא'דיג נתרש געווארן. זיין פנים האט אויפגעלאכטן, און ער האט אנגעכאפט דעם ברוח מיט ביידע הענט פון געזאגט מיט לעבשאפט, "אויז! אויז!" דער רבי האט געזען דעם בחור'ס האנט און געבען א קיש און געזאגט "ווי ווייסט נישט וויפיל דו האסט מ'ך געווען!"

***

וויבאלד דער רבי ז"ע האט איד די לעצטע צייטן געשט געזען מיט די אויגן ל"ע, האט ער געדאווענט אלע תפילות בעל פה - אפילו ווען ער האט געדאווענט ביים עמוד און ווען ער האט געזינגען די זמירות ביים טיש.

בי זמירות וואס מען האט בלויז געזאגט פון צייט צו צייט, ווי אקדמות אום יו"ט שבתות וצדקא, איז געשטאנען איינער פון די נבאים אדער אייניקלעך ביי זיין האנט, און צוגעהאלפן אז עס זאל נישט זיין קיין טעות.

אין פריערדיגן יאר, ביים זאגן דעם לשם יחוד נאך דר'לקת נר הנוכה, איז געשטאנען געבן רבי'ן איינער פון די אייניקלעך, כדי אים צו העלפן זאגן דעם לשם יחוד. פלוצים האט דער רבי זיך געוואונדן צום אייניקל און געזאגט: היות אז דו גייסט מיר העלפן זאגן לשם יחוד, בעט איך דיר, אז אויך דו זאלסט אנטאן א גארטל ביים זאגן.

***

עס האט מיר דערציילט הרדה"ח ר' אל' ניומאן שליט"א מחשובי חסיד

וויזשניץ-מאנסי, אז ער האט געהערט א דבר נפלא פון איינעם פון די משמשים בקדוש פון רבי'ן, און אזוי האט יענער דערציילט:

איינמאל ערב פסח נאכ'ן באקן מצות מצוה, האט דער רבי ז"ע געזען פון זיך אז איך זאל מוחל זיין און אים געבן א מענטש. נאכ'ן ברענגען דעם מענטש, האט דער רבי נאכאמאל געבעטן מחילה, און געבעטן אז איך זאל אראפבראען פון זיינע שיך די שטיקלעך טייג וואס זענען אנגעקלעבט געווארן, אז ס'זאל נישט זיין קיין חשש חמץ בפסח.

דער רבי האט אנגעהויבן זיך פארענטפערן פאר מיר פארוואס ער בעט דאס און געזאגט אויף: בדרך כלל טוה איך דאס אליין יעדעס יאר ווען איך קום אויס פון באקן מצות, אבער הייר-אבן איך געפאלן ל"ע (וואס איז געווען עטליכע יאר צוריק, ווען דער רבי איז געפאלן אז די הענט האט אים שטארק ווי געטאן, אז האט כמעט נישט געטאן קיין כח אפילו צו געבן שלום פאר די חסידים), און איך האב נישט קיין כח דאס אליין צו טאן, דערפאר בעט איך דיר זאלסט עס טאן פאר מיר.

דאס איז גאר אויבערדרייבן, ווייל דעמאלט איז א קיש נגלה געווארן און יעדעס יאר האט דער רבי דאס געטאן, זיינענדיג אין א טיפל לעטער, און ס'איז אים נישט געווען עין עין על הדעת צו בראשן אים די הייר-בוחרים וואס האבן זיך געדייט ביי אים אדער פון איינעם פון די קידער אדער אייניקלעך, נאר ער האט דאס זעלבסט געטאן.

***

מיט יארן צוריק ווען איך בין געווען אין מאנסי, בין איך אריין צום רבי'ן ז"ע, און אויטשווישן דעם שמעס האט מען גערעדט איבער געוויסע מתנגדים, האט דער רבי זיך אויסגעדריקט אויף:

"עס זענען פארהאן מתנגדים וואס איך האב מקבל געווען פון מיין טאטן (בעל אמרי חיים ז"ע), עס זענען פארהאן מתנגדים וואס איך האב מקבל געווען פון מיין שווער (הר"ק'ן מסקוויאר ז"ע)", און דערנאך האט ער צוגעלייגט מיט א שמיכל ובענותו ה', "אין איך האב אויך אייגענע מתנגדים"...

***

ביי א געוויסן געלעגנהייט, ווען עס איז געווען א שעת הכושר, האב איך געבעטן פונעם רבי'ן ז"ע עפעס א חפץ פון זיינע הייליגע חפצים, און דער רבי האט באלד מסכים געווען בתשואתו.

שפעטער האב איך געהערט, אז א שטיק צייט שפעטער איז אריין צום רבי'ן איינער פון די שטוב-געמיינטן, און ער האט געבעטן עפעס א חפץ כדי צו קענען שיקן פאר איינעם פון די גרויסע תומכים פון די

געפרענט, וואס האסטו געלערנט האט ער געענטפערט, אז ער האט געלערנט חק לישאל.

דער רבי האט אים געפרענט אויב ער קען אים פארהערן וואס ער האט געלערנט? און יענער האט מסכים געווען. דער רבי האט אים געפרענט, וואס איז די ערשטע מצוה וואס מען לערנט מיט א גר ווען ער קומט זיך מגייר זיין און לערנען תורת ישראל? האט יענער געענטפערט, מצות פאה (יבמות מז, רמב"ם הל' איסורי ביאה פ"ה, ה"ג). דער רבי האט אים געפרענט, דו וויסט פארוואס דוקא מצות פאה לערנט מען אים פאר אמדערע מצוות? האט יענער געזאגט אז ער ווייסט נישט.

האט דער רבי אים געזאגט, און וועל דיר זאגן פארוואס, וויל מצות פאה איז עפעס וואס מען געט פאר א צווייטן פון זיך, און מען לערנט דעם גר אז ער ערשטער טומן פון א איד איז, אוועקצוגעבן פון זיין אייגענע הארעוואניגע פאר יענעם!

אבער דעם ברב"ס אויסגערעכטקייט האט מיר דערציילט הר"ח ה"א אלי נימא שליט"א, א מחשובי חסיד וויזשניץ-מאנסי, אז איינער האט אמאל געפירט מיט זיין אייגנעם דעם ברב"ן קיין טראגאטא. דער רבי האט געבעטן פון יענעם דעם זאל נישט פארן שנעלער ווי ערליכט.

אנימטו דיר רייעו האט דער רבי איינגעדרימלט, און ווען ער האט זיך אויפגעכאפט האט ער געפרענט דעם דרייטער פארוואס ביסטו געפארן שנעלער ווי ערליכט? יענער האט זיך געוואונדערט, און געפרענט דעם ברב"ן, און האב געמיינט אז דער רבי דרימלט...

האט דער רבי געענטפערט, יא איד האב געדרימלט, און אויב דו ווילסט וויסן ווי אזוי איד ווייסט, וועל איד דיר זאגן; פאר איד האב איינגעדרימלט האב איד געקוקט אויפ'ן טאול ווי שנעל ס'איז ערליכט צו פארן, און איד האב אויך געזען וויפיל מיל ס'איז נאך פארהאן ביז וואו מען דארף אנקומען, און איד האב געמאכט א חשבון ווי לאנג עס דארף אונז דויערן אנצוקומען לויט די ערליכטע שטעליקט, אבער איצט זעה איד אז דו האלטסט היבש פאראויס, מח זיין אז דו ביסט געפארן שנעלער ווי ערליכט...

ערליכטע יאר צוריק האט אויסגעבראכן א גרויסע מחלוקת אין א פּעס א מוטה, און איינס פון די צוידים האט זיך געוואנדן אין ערכאות. עס זענען געווען מענטשן וואס זענען אויסן קענען יענעם צו מיט די טענה פארוואס זיי זענען נישט געטאנען צו דיין תורה.

עס זענען געווען עסקנים וועלכע

מוסדות דער רבי האט אבער נישט געוואלט געבן.

ווען יענער האט געפרענט פארוואס פאר מיר האט דער רבי באלד געגעבן, פאר יענעם תומך וויל דער רבי נישט געבן? האט דער רבי געענטפערט, אז ווען מען האט מיט געווען דעם וויזשניצער ביהמ"ד אין לעיקוואוד, בין איד געווען דער וואס האט דארט געזאגט דעם ערשטן דבר תורה.

פאר א יאר חוה"מ בין איד געווען אין מאנסי און אין בין אריין אל הקדוש פנימה צום ברב"ן, און דער רבי האט זיך ביי מיר אויטענטקערט אויף נכדו חבני ה'ה' הגר"צ רבי יעקב יוסף ווערסקי שליט"א אב"ד וויזשניץ-לעיקוואוד, און אין האב געזאגט פאר'ן רב'ן אז ער איז ב"ה שטארק מצליח.

דער רבי האט ערגאנרט מיט א שטיבל, "אזוי? אין דעם ליטווישן שטאט..."

דאס איז געווען מיט יארן צוריק, ווען דער רבי ז"ע איז געווען צום ערשטן מאל אין לאס אנדזשעלעס, און ער האט דארט געוויילט אויף שבת. אלעס איז שוין געווען גרייט אויף שבת. פון האט געדינגען א טרישן טאטעל אז אלע זאל דארט קענען איינשייטן, אבער פרייטאג איינדערפרי האט דער רבי געהערט ווי מען תרעט, אז א גאנץ יאר קומען דארט תברכות אנשים ונשים צום שווימ-באסיין.

דער רבי איז באלד אויסגעגאנגען פונעם האטעל און געזאגט פאר די ארומיגע, "דו וועט מען נישט זיין שבת וואו יא, דאס ווייס איד נישט, אבער איין זאך ווייס איד - אז א שטיבל!"

דער רבי האט טאקע באלד פארלאזט דעם האטעל, צוזאמען מיט די אנדערע חסידים.

ווען איינער פון די דארטיגע גרויסע גנדים האט געהערט דערפון, איז ער שטארק נאפעל געווארן פון דעם פּעסטן החלטה און עס טעלעגט פונעם ברב"ן, יענער גיט האט געזאגט און האטעל דארט אין שטאט, און ער האט באלד באפוילן מען זאל שר"ן דעם האטעל פאר'ן רב'ן און זיין פּמלא, אז ער האט זי דאס צוגעשטעלט אויף שבת... **

הרה"ג רבי זלמן שווארץ שליט"א ראש החבל דומ"ץ וויזשניץ-מאנסי בבארא פארק האט מיר דערציילט א סיפור נפלא:

ס'איז אמאל אריין א איד צום רב'ן, און דער רבי האט אים געפרענט צי ער האט שוין היינט געלערנט יענער האט געענטפערט, יא. האט דער רבי אים

האבן געוואוסט אז כ"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי ז"ע איז גאר שארף קעגן אים אריינצוברענגען בעובי הקהוה אז ער זאל זיך צושטעלן אין די מחאות קעגן יענעם. זיי האבן צוגעמיינט א קול קורא אין נאמען פונעם רב'ן, און עטליכע עסקנים זענען אריינגעגאנגען צום רב'ן און פרויברט אויסצוציען פון אים א פאר שארפע ווערטער קעגן יענעם.

ווען די עסקנים האבן אנגעהויבן רעדן מיט'ן רב'ן איבער יענע מחלוקת, האט דער רבי געכאפט וואס זיי ווילן, און ער האט באלד אריבערגעפירט דעם נושא צו אן אנדערן ענין. די עסקנים האבן ווידעראמאל פרויברט, אבער דער רבי האט ווייטער גערעדט פון עפעס אנדערש.

זענענדיג אז דער רבי "ארייט נישט מיט", האבן זיי געפרענט דעם רב'ן וואס ער האט בכללית איבער עליה לערכאות? דער רבי האט ווייטער נישט רעאגירט. אויך האבן זיי פרויברט אויך אויף אן אנדערן אופן, אבער זענענדיג אז דער רבי איז בשום אופן נישט גרייט צו רעדן דערפון, זענען זיי ארייס צו צימער.

נאך עטליכע טעג האבן די עסקנים מחליט געווען נאכאמאל איינצוגיין צום רב'ן, און זיי האבן געבעטן איינעם פון אים זאגן גודלי הרבנים ער זאל מיט זיי מיטגיין און פרויבן איינצוגעבען דעם רב'ן אין די מערה.

ווען יענער עלטערער רב האט אנגעהויבן רעדן איבער די מחלוקת, האט דער רבי אים געזאגט: איד זענט דאך אויך און עלטערער מענטש קען צוצמאל פארדייט ווערן דורך געוויסע מענטשן וואס זאלן אים פארזאגן, פרעג אידן איין, איז דאך אז אן עלטערער איד זאל זיך אריינלויבן און אוועקען שרשית!...

דער סאטנאו'ער רב שליט"א פירט אויס מיט ווארעמע ברכות פאר דעם ברב"ס זיין, ממשכי שושלת הקודש, כ"ק האדמו"רים שליט"א, וועלכע האבן איבערגענומען די הייליגע הנהגה און פרין זאן מריתם באהבה ואהוה ושלוה ורעות.

דער רב שליט"א ליגט צו מענען לענין, אז זיינענדיג אמאל ביי כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ שליט"א, על ישראל הדרות בקרית וויזשניץ-בג, איז אריינגעקומען א איד, א גרויסע מקורב ביי איינעם פון די גדולי הקני ראשי ישיבות צו וועמען מען האט זיך געוואונדן פאר ענות וברכות פון די גאנצע וועלט, און געבעטן ביים רב'ן א ברכה אויף געהאלפן צו ווערן מיט קענדער.

דער רבי האט אים געפרענט, "פארוואס קומט איד צו מיין פאר א ברכה, איד זענט דאך אזוי מקורב צום ראש הישיבה, פארוואס בעט איד נישט פון אים?"

יענער האט געענטפערט, אז דער ראש ישיבה האט אים באפוילן ער זאל גיין צום ברב"ן פאר א ברכה, זאגנדיג אז דאס איז א קלארער מאמר חל"ה!

דער רבי האט אויסגעהערט מיט וואונדער, און יענער האט געזאגט:

דער ראש ישיבה האט געזאגט אז די משנה זאגט אים עקצין ללא מצא הקב"ה כלי מחזיקי ברכה אלא השלום, דער וויזשניצער רבי איז א כלי מחזיק ברכה, וויבאלד ער איז אן איש השלום, דערפאר לוינט זיך צו גיין צו אים געמען א ברכה!

כאשר הופיע גליון זה, הכניסוהו אל הקודש פנימה
לב"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ - מאנסי זצוקלה"ה
 ועבר עליו מרישא ועד גמירא, ואמר "זייער גוט, מצודה לפרסם!"

התאחדות תלמידי וחסידיו ויזניץ
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רח' תורת חיים 3 קרית ויזניץ בני ברק טל/פקס: 03-6783423

מתוך דרשה הנפלא

מאת הגאון המפורסם רבי שלמה זלמן פרידמאן שליט"א
 אבד"ק זכרון אלעזר סאנטוב, לייקווד

בשבת התוועדות לחסידי ויזניץ בארה"ב וקאנאדא
 במחנה צמח צדיק ויזניץ, פאלטבורג ניו יארק
 שבת קודש פורשת עקב תשס"ח לפ"ק

בראשות מוריגו הרה"צ רבי ישראל שליט"א

בס"ד

געטוהן ביי יעדער געלעגנהייט? דער רבי האט געמאנט און נאכאמאל געמאנט! וואס האט דער רבי געמאנט? איין זאך האט דער רבי געמאנט - אידישקייט האט דער רבי געמאנט!

רבות! איז דען צו צווישן אונז איין מענטש - צו אן עלטערער איד - א יונגערמאן - א בחור - א קינד, וואס איז נישט אויפגעפלאמט געווארן ביי די היינטיגע פסקי דמורה פון דעם רב שליט"א! וואס האט דער רב געטוהן דא נעכטן נאכט ביי דער באטע? ער האט געמאנט! וואס האט דער רב געמאנט? אידישקייט האט דער רב געמאנט! ווען דער רב האט דערציילט די מעשה פון בעלזער רב זי"ע, האט ער סתם דערציילט מעשה לער?! דער רב האט געמיינט עפעס צו מאנען! - ווי ווייט מען דארף אכטונגען נישט ווי צו טוהן א איד! און ווי ער האט שפעטער דערמאנט אפן, אז אפילו ווען ס'האנדלט זיך וועגן דעם כבוד פנים רבין טאר מען אויך נישט אלעס טוהן.

און רבות! דאס איז נישט נאר די וואך, דאס איז יעדע וואך, איך האלט מיט פונדערווייטונג - איך

מורי ורבותי, אלע ווייסן דעם שפריך ווארט, "ברא כרעא דאבוה", און באמת איז מקורו בחז"ל, אין מסכת עירובין דף ע"ב, און רש"י אין כתובות דף צ"ב ע"ב - דאס מיינט אז א קינד איז א קניה פון א טאטן, וואס עפעס א קניה? וואלט נישט געפאסט מער צו זאגן, א קינד איז א קאפ פון א טאטע, אדער א קינד איז דער רעכטע האנט פון זיין טאטע, ווי קומט דא אריין א קניה?

נאר דער פשט איז אזוי, וואס טוט א קניה פון א מענטש? א קניה פון א מענטש הייבט אויף דעם מענטש, און א קניה פון א מענטש לייגט אראפ דעם מענטש - דאס מיינט ברא כרעא דאבוה, א קינד איז א "קניה" פון זיין טאטן - א קינד האט בכח אויפצוהייבן זיין טאטן, און א קינד קען חלילה משפיל זיין טאטן.

די אלע וואס האלטן מיט דעם דאזיגן שבת, זעהען קלאר וואס דאס מיינט, ברא כרעא דאבוה - וואס האט דער רבי זאל זיין געזונט געטוהן ווען ער האט נאר געהאט אביסל כח? ער האט אויפגעמלאקערט דעם עולם! וואס האט דער רבי

האט דאך נאר געמיינט דעם אייבערשטן. דער רבי האט נאר געוואלט אויפטוהן פאר אידישקייט! דער רבי האלט דאך מיט ווי ווייט מעגליך, דער רבי הערט דאך די דרשות פונ'ם רב, און אז דער רבי זעהט אז אין וויזניץ קאכט מען אין אידישקייט, האט פון דעם דער רבי אגעוואלדיגער תענוג ונחת!

דער רבי זעהט, אז ס'שטייט א שליח הגון, און פירט אויס זיין הייליגער שליחות בנאמנות! - מיט א תמימות! - מיט א פשוטות! - מיט אן איבערגעגעבנקייט! - מיט אן ערליכקייט! - אן קיין שום נגיעות כלל וכלל!! אן קיין שום חשבונות! נאר איין חשבון און נאכאמאל איין חשבון - צו טוהן די שליחות פון זיין טאטן! און נאר מיט איין מטרה - צו טוהן א נחת רוח פאר'ן בורא כל העולמים.

זאל דער אייבערשטער העלפן, אז דער רבי זאל זיין געזונט און שטארק, און זאל צוריקקומען צו די כוחות, מען זאל קענען הערן א ווארט פון איהם, מען זאל נאך קענען הערן אן "אמנם" ערב יום הקדוש - אה - דער "אמנם" ערב יום הקודש, ווער ס'געדענקט - ס'האט דאך געהאט אזויפיל חן, ס'האט געהאט אלע טעמים - דער הייליגער מן האט נישט געקענט באווייזן אזא טעם...

דער אייבערשטער זאל העלפן, אז מען זאל זוכה זיין צו דער ליכטיגער מינוט פון דעם גרויסן קבלת פנים פאר משיח צדקנו, און מיר זאלן טאקע אקעגן גיין, אינאיינעם מיט'ן רבי'ן זאל זיין געזונט, און מיר זאלן זוכה זיין צו דער גאולה שלימה אמיתית במהרה בימנו אמן.

באקום יעדע וואך די תורות פונ'ם רב - און ס'קומט מיר טרערן אין די אויגן, איך זעה אזא סארט בחינה פון שכינה מדברת מתוך גרונו! איך זעה ווי דער רבי שטייט און מאנט דורך זיין שליח הגון - דורך זיין שלוחו של אדם כמותו!

און ס'איז מורא'דיג וויפיל דער רב מאנט - מען זאל זיך צוזאמקומען שבת קודש - חינוך הבנים - קביעות עתים לתורה - ער טרייבט אינגעלייט אין בית המדרש אריין, און ער שטייט אויף דעם! וויפיל שיעורי תורה האט דער רב שוין מייסד געווען - נישט נאר אין בני ברק - נאר אין אלע וויזניצער בתי מדרשים אין דער גאנצער וועלט! וויפיל ער מאנט מען זאל נישט רעדן לשון הרע! והעולה על כולנה - מען זאל ווייט אוועקלויפן פון מחלוקת! - דאס מיינט ברא כרעא דאבוה!

רבותי, דער רב שליט"א הייבט אויף דעם כבוד פון זיין הייליגן טאטן! דער רב שליט"א הייבט אויף דעם שטאלץ פון חסידי וויזניץ! און אויב איך מעג זאגן - מסוף העולם ועד סופו! - יעדער איינער ווייסט ווי ווייט דער רב אליין האלט ביי דעם וואס ער מאנט פון יענעם!

מצד אחד איז טאקע א מורא'דיגער ווייטאג, אז דער רבי האט נישט די כוחות פון אמאל, מ'קען נישט נהנה זיין פון דעם רבי'ן ווי אמאל, אבער דאס איז זיכער, אז דער רבי איז שטארק צופרידן, ווייל דער רבי האט דאך קיינמאל נישט געמיינט זיך, דער רבי

תודה רבה להרה"ג שליט"א שהשמיע לנו את הדרשה על קסטה לאחר השבת כדי לזכות בזה גם אחרים.

את הקסטה (טעיפס), וגם את כל הדרשה בכתב, יוכלין להשיג:

בארה"ב יכול להשיג במשרד קהל אהבת ישראל ויוניץ
 וגם ב'ועד להפצת תורה ובלתח'ן בוד'ן,
 טלפון: 1-845-783-7900

במשרד ההתאחדות, וגם במשרד קהל אהבת ישראל ויוניץ
 רח' בענת פנחס 14, בקרית ויוניץ בני ברק.
 טלפון: 03-677-0254

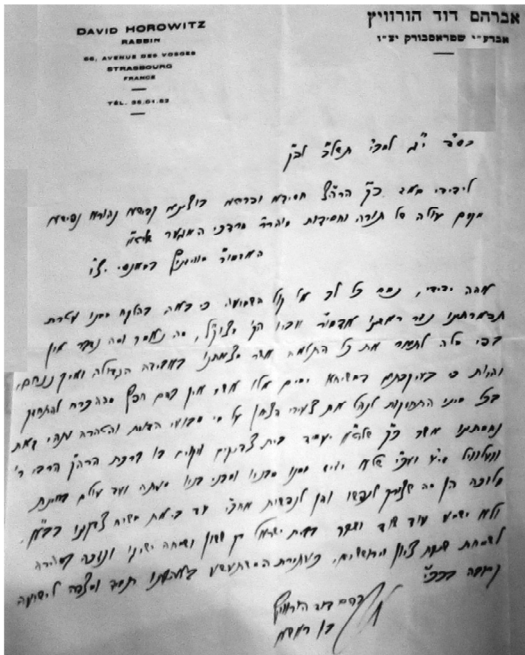
מכתב מאת הגה"צ אב"ד שטראסבורג זצ"ל
מחותנו של הגה"ק מרן ה"ישועות משה" מוויז'ניץ זי"ע

בס"ד י"ג למב"י תשל"ב לפ"ק

לידידי מאז כ"ק הרה"צ חסידא ופרישא בוצינא קדישא נהורא נפישא מקים עולה של תורה וחסידות מוהר"ר מרדכי האגער שליט"א האדמו"ר מוויז'ניץ במאנסי יצ"ו

אדה ידידי, נמס כל לב אל קול השמועה כי באה בהלקח ממנו עטרת תפארתינו נור ראשינו אדמו"ר אביו הק' זצוק"ל, מה נאמר ומה נדבר, אין בפי מלה לתאר את כל התלאה אשר מצאתנו באבידה הגדולה, ואיך ננחם. והיות כי בעיקבתא דמשיחא ימים אלו אשר אין בהם חפץ, מההכרח להתחזק בכל מיני התחזקות לנהל את צעירי הצאן על מי מבועי הדעת והטהרה, ותהי זאת נחמתינו אשר כ"ק שליט"א יעמיד בית צדיקים, ויקום בו ברכת הרה"ק הרבי ר' וועלוויל זי"ע ועכ"י שלא יזוו ממנו ומבניו ומבני בניו מעתה ועד עולם בחינת מלוכה הן מה שצריך לנפשו והן לנפשות אהב"י עד ביאת משיח צדקינו כב"א.

ולא ישמע עוד שוד ושבר בבית ישראל, רק ששון ושמחה ישגו, ונוכה במהרה לשמחת שיבת ציון וירושלים. כעתירת המשעשע באהבתו תמיד ומצפה לישועה קרובה בככ"י

ויין ישמה - מרגליות אגדה

רוצים לחתום עכשיו תיכף ומיד? - מפני מה החלטתם לחדור את חתימתכם?

אמר לו הרבי מוויזשניץ (שליט"א) [זצ"ל] בלשון זה: היות וכבר הוצאתי מפי קודם ואמרתי שלא אחתום, אם כן לכאורה שוב אינני יכול עכשיו לחתום, שכן אז אעבור על דיבורי שאמרתי שלא אחתום. אלא שחשבתי שיש לי דרך לצאת מהסבך, שכן גם אם בפשטות הדין האמור שסתם דיבור הכוונה לשלושים יום (ראה מס' תענית יז, א) הוא רק בניירות, מכל מקום הרי מצינו דעה (ראה תוספות מס' נדרים כ, א ד"ה אבל נירות מרובה) הסותרת שגם 'סתם נדר' הרי היא רק לשלושים יום "ז"ל התוס' בא"ד: ותימה, מה ענין שלשים יום לנדר, ויש רוצים לדקדק מזה דסתם נדר שלשים יום, עיי"ש) - על כן אסמוך כעת על דעה זו, ובעז"ה אחר שלשים יום אחתום על ה'קול קורא' - כך לא אעבור על דיבור שהוצאתי מפי.

מספר הרה"ג ר' בן ציון פלדמאן שליט"א ממאנסי, שהיה נוכח שם: בצאת הרה"ק מסקולען זצ"ל מבית האדמו"ר מוויזשניץ (שליט"א) [זצ"ל], אמר לו הרבי מסקולען בהתפעלות "ס'האָט זיך מיר געלוינט די גאַנצע נסיעה קיין מאַנסי, נאָר צו זעהן אַז ס'איז נאָך דאָ היינט אַ איד, וואָס האָט אַ פּאַרבלעם" מיט אַ דיבור וואָס ער זאָגט אַרויס פון מויל!" (כל הנסיעה נמצא לימאנסי היתה כדאי רק לראות שעוד נמצא יהודי שיש לו 'בעיות' עם דיבור שהוא מוציא מפיו!)... (הגה"צ אב"ד סאנטוב שליט"א, 'נעם שיה' מטות-מסעי תשע"ז).

אמנם בדידי הוי עובדא אס

יום שלישי פרשת מסעי תשע"ו. היום לעיתותי ערב השתתפתי בחבורה 'יזיץ' כללית בראשות כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז שליט"א שנערכה בקרית צאנז נתניה, לאברכי חבורות 'נעימת החיים' דחסידי צאנז. מרן שליט"א דיבר במעלת ה'חבורות' ואציין אי אלו קטעים (כפי שנדפס בבטאון 'בצילא דמהימנותא'): 'אין מן הצורך לומר החשיבות בענין זה, כי כל מי שיש לו איהו הרגשה מכיח בחשיבות הענין, ומי שאין לו הרגשה הוא מחמת אחד משני טעמים, או שאינו משתתף די בכך, או שאינו משקיע בזה בתשומת לב כפי הצורך, אלא כמצוות אנשים מלומדה. כי בכדי להרגיש באמת הבחי' של 'זאני קרבת אלוקים לי טוב' (תהלים עג, כח), להתקרב יותר ויותר להקב"ה, יש לחזק עיני ההתאספות יחד ללמוד שם ספרי החסידות מתוך הרגש ע"מ לקיים. כי הוא כלל גדול בתורה שאין דברי תורה נקנין אלא בחבורה (בירכות סג, ב), וזהו בכל העניינים של קבלת עול מלכות שמים, החל ממתן תורה במעמד הר סיני ששם עמדו בני ישראל למרגלות הר סיני כאחד אחד בלב אחד (שמות יט, ב וברשי"י), ובלא זה לא היה באפשרותם לקבל את התורה כלל. הנה זמרו כאן מקודם מה שייסד בעל החרדים (פרק לד) 'בך נדבק ויעלו לבנו', שזוהו תכליתו של כל איש מישראל כי הוא כל תכלית הבריאה להגיע לבחי' 'ואתם הדבקו בה' אלוקים' (דברים ד, ד), להיות דבוקים בה' צור עולמים, והוא מהדברים שצריך לעמול עליהם כל הימים, כי הוא מהדברים שאין להם שיעור. אולם אחד מהדברים שניתן לזכות לבוא לדביקות הוא על ידי ההתאספות יחד

אס וכל זה שווה לי... אס

לא יחל דברו (ג, א): שמעתי מפי הרה"ח מו"ה אליהו ניימאן הי"ו, מחשובי חסידי וויזשניץ-מאנסי, סיפור נפלא עד מאוד, בגודל חובת הזירות לשמור על הדיבורים היוצאים מן הפה. וכה סיפר ר' אליהו הי"ו: בשנת תשל"ה סבב כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען ז"ע על פתחי אדמו"רים ורבינים להחתימים על 'קול קורא' לאחביי הנדיבים בעם למען החזקת וביטוס מוסדותיו הק' "חסד לאברהם", שהוא בעצמו הקימם בעשר אצבעותיו בס"ד מן המסד ועד הפטחות.

בין מסעותיו הגיע האדמו"ר מסקולען ז"ע למאנסי, כשבדעתו להיכנס אל כ"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי (שליט"א) [זצ"ל], לבקש ממנו שיחתום גם הוא על ה'קול קורא' עבור "חסד לאברהם". לאחר שנכנס אל האדמו"ר (שליט"א) [זצ"ל], ואחר דברי ברכה והערצה, אמר האדמו"ר מסקולען זצ"ל שהוא הגיע להחתיים את הרבי (שליט"א) [זצ"ל] על ה'קול קורא' להחזקת מוסדותיו "חסד לאברהם", והניח לפניו את ה'קול קורא' שיצרף את חתימתו עליו. ברם אז אמר לו הרבי (שליט"א) [זצ"ל] מוויזשניץ: אכן שמעתי רבות על מוסדותיכם הק' שאתם פועלים בה גדולות ונצורות לקרב בניי לאביהם שבשמים, ואני מאוד מעריך את מפעלכם הקדוש, אמנם בהיות שגדדתי לי גדר שלא לחתום על קריאת 'קול קורא' לשום מוסד באשר הוא, מטעם הכמוס עמדי, על כן אינני יכול לצאת מגדרי, ואינני יכול לחתום על ה'קול קורא'. וכמו כן איני רוצה לעשות 'אויסנאם', ולהעדיף את מוסדותיכם על פני מוסדות אחרים, שכן כאשר אחתום לכם, יבואו גם מנהלי מוסדות אחרים לבקש את חתימתי, על כן - התנצל הרבי (שליט"א) [זצ"ל] - אינני חותם גם כאן על ה'קול קורא'.

אמנם האדמו"ר מסקולען ז"ע לא רצה כל כך בניקל לוותר על חתימתו של הרבי מוויזשניץ (שליט"א) [זצ"ל], ועל כן אמר לו: את הפסוק 'פתוח תפתח את ידיך' (דברים טו, ח), פירשתי פעם באופן זה, שכוונת הכתוב אינו בדווקא על ענין נתינת ממון - לצוות את האדם לפתוח את היד וליתן ממון - אלא לפעמים הכוונה גם על פתיחת היד לחתום' על 'קול קורא' וכדומה. וכמו כן בענייננו אבקש מהרבי שליט"א שיפתח את ידו ויחיה את חתימתו על ה'קול קורא', מפני שחתימתי ידכם תהיה לי לעזר גדול למוסדותי הק' ויחזק את ידי בעבודת הקודש - ודעתי היא, שעל הרבי לצאת כאן מגדרו ולשנות את החלטתו, ובמקרה זה עליו לעשות 'אויסנאם' לחתום על ה'קול קורא'. מפני שאין מוסד זה המוסד 'שלי', אלא הוא מוסד של 'כלל ישראל'...

לאחר שהרבי מוויזשניץ (שליט"א) [זצ"ל] שמע את דברי של הרבי מסקולען ז"ע, אמר לו: טוב! אני מסכים לדבריכם - והפעם אצא מגדרי לצרף את חתימתי על ה'קול קורא', אמנם יהא זה רק אחר שיעברו ארבעה שבועות מהיום, אז אצרף את חתימתי על ה'קול קורא' ואשלחנה אליכם, אבל עכשיו אינני יכול לחתום. מששמע כן האדמו"ר מסקולען זצ"ל שאלו בפליאה: אם הרבי החליט הפעם לצאת מגדרו ולחתום, למה אינכם

מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי

זכרונות הוד ועובדות קודש
מפי חסידים תלמידים ומקורבים

רס"ם ורי"ט: הרב מנחם מענדל דוד פנחסאן

הערצת שני הצדיקים

סיפר לי ידידי הרה"ג רבי בנימין פליישער שליט"א מו"צ דחסידי וויזניץ-מאנסי בבארא פארק, שלפני שנים פגש את הרה"ח ר' דוד צבי נוימאן שליט"א מעיר הבריה וויען יצ"ו, שסיפר לו סיפור נפלא, וכך סיפר:

פעם שאלתי את מו"ר כ"ק מרן גאב"ד ערלוי זצוק"ל אם יש לו איזה שייכות עם כ"ק מרן אדמו"ר מוויזניץ-מאנסי [זי"ע], וענה לי מו"ר "שייכות מיוחדת אין לי עמו, אבל יודעני בו שאדם גדול הוא", ומששאלתי מנין לו כן, אמר לי מו"ר: אספר לך סיפור שממנו תבין. וכך סיפר לי מו"ר גאב"ד ערלוי זצוק"ל:

בעת שהרה"ק רבי יעקב יוסף מסקווירא זי"ע הגיע לביקור בארץ ישראל, נסעתי לשדה התעופה לקבל את פניו. בשדה התעופה פגשתי את הרה"ק האמרי חיים' מוויזניץ זי"ע, שגם הוא בא לקבל את פני מחותנו אדמו"ר מסקווירא.

כשפגשו שני המחוננים - לאחר קבלת שלום - שאל האמרי חיים' את הרבי מסקווירא "וואס מאכט מיין מאטעל'ע?" הגיב הרבי מסקווירא ואמר "מיין מאטעל'ע!" והאמרי חיים' ענה על אתר ואמר "מיין מאטעל'ע!" ושוב הגיב הרבי מסקווירא ואמר "מיין מאטעל'ע!"...

מסיים גאב"ד ערלוי "אם שני יהודים כאלה מתווכחים ביניהם אודות אותו רבי מאטעל'ע, סימן הוא שמדובר ביהודי מורם מעם..."

קונטרס 'נועם שיח' מאת אב"ד סאנטוב שליט"א בלייקווד,
פר' צו תשע"ח

הנגיד הניח על שולחן הרבי צ'ק, ואמר לרבי זי"ע, שהניח על שולחנו סכום של "ח"י אלפים דולר!" הרבי האזין לדבריו, ואמר לו "ישר כח", ותו לא מידי... היהודי עמד משתומם, כי היה בטוח שלאחר שנתן כזה סכום גדול, יקבל כבוד מלכים מהרבי, ולא יפסיק להודות לו...

הגאון רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א, אב"ד סאנטוב ליקווד, מביא מהליכותיו של האדמו"ר הגאון הגה"ק מוויז'ניץ זי"ע

ידעתי מה שעשית - אזי אגיד לך - הנה הדבר פשוט מאוד, דע לך, שלפני שנרדמתי, הסתכלתי על השילוט בחוץ מהי המהירות המותרת לנסוע, וגם הסתכלתי כמה ק"מ (מייל) עדיין ישאר עד המקום שצריך להגיע לשם, ועשיתי חשבון כמה זמן ייקח לנו להגיע באותה מהירות המותרת, ועכשיו שהגעת לפני הזמן, בהכרח שנסעת במהירות גבוהה יותר...

...

סיפר לי האברך היקר, הרה"ח ר' נפתלי מערינג הי"ו, מחשובי חסידי וויז'ניץ-מאנסי ביוליאמסבורג, שסיפר לו נגיד אחד השייך לחסידות סאטמאר, שלפני שבוע נעשה אחד מבניו בר-מצוה, ונסע עם בנו בחור בר-מצוה למאנסי, למעון קדשו של זקן האדמו"רם כ"ק מרן אדמו"ר מוויז'ניץ-מאנסי זי"ע, כדי לקבל את ברכתו, הגם שאין לו שום שייכות לחסידות וויז'ניץ.

כשנכנס אצל הרבי, הניח הנגיד על שולחן הרבי צ'ק בסכום עצום, אך היות והרבי איננו רואה בעיניו ל"ע, אמר הנגיד לרבי וז"ע, שהניח על שולחנו סכום של "ח"י אלפים דולר!" הרבי האזין לדבריו, ואמר לו "ישר כח", ותו לא מידי...

היהודי עמד משתומם, כי היה בטוח, שלאחר שיתן כזה סכום גדול, אי יקבל כבוד מלכים מהרבי, ולא יפסיק הרבי להודות לו, להללו ולשבחו על התרומה הנכבדה, ועכשיו הוא רואה שהרבי מגיב רק ב"ישר כח" ותו לא.

חשב שהיה סכנראה מחמת חולשתו של הרבי (ואכן אשפה של החולים כימימים אחרי זה), לא תפס שמדובר בסכום כה גדול, ולכן אמר שוב לרבי שהניח לפניו צ'ק על סך "ח"י אלפים דולר, והרבי שומע ואומר לו שוב: "ישר כח",

ולא הוסיף לומר לו שום דבר. כשראה הנגיד שהרבי לא מתייחס לדבריו, החל להציג את בנו בפני הרבי, ואמר לרבי שבנו נכנס השבוע לעול התורה והמצוות, ובדרך אגב סיפר לרבי, שבנו לומד בחבורת בחורים מיוחדים ומתמידים, וזכה לכבוד הבר מצוה לסיים את כל הששה סדרי משנה!

כששמע הרבי את דבריו, נתרשד עד למאוד, ופניו קרנו מאושר. תפס את הבחור בשתי ידיו ואמר לו ברוב חביבות: "אוויי! - אה!!" הרבי לקח את ידי הבחור, נשק לו את ידו ואמר לו: "דו ווייסט נישט וויפיל דו האסט מיך מחי גנווען..."

...

גיס, הרה"ח ר' אברהם דוד פוקס שליט"א, מחשובי חסידי וויז'ניץ-מאנסי סיפר, שפעם אחת נכנס אדם אל כ"ק מרן האדמו"ר מוויז'ניץ-מאנסי זי"ע, והתאונן שהוא נרדם באמצע לימודו תמידין כסדרן וזה מאוד מפריע לו, ואינו יודע מה לעשות. אמר לו הרבי בפשטות: "גם אני נרדם באמצע לימודי, וכשאני מתעורר אני ממשך מיד ללמוד..." (ובדרך אגב, פעם הייתי נוכח בביהמ"ד וויז'ניץ-מאנסי ביו"ט פורים, כאשר הבדחן עמד על השולחן ושימח את האנשים. האנשים נהנו וצחקו, אך הרבי ישב שקוע במחשבותיו. באמצע אמר הבדחן מילתא דבחינותא מיוחדת שהצחיקה את האנשים, וכולם צחקו בקול, ואז ננער הרבי ממחשבותיו ושאל את בנו: "מה היה כאן? למה כולם צוחקים כל כך חזק?"... ואמר לי ידידי הרה"צ אב"ד סקולען-מאנסי שליט"א, שבורר אצלו כשמש, שהרבי שינן אז איז מסכתא דאין פה...).

מתוך 'נעום שיח' - מכון אפריון (שלמה)

"אשר יעשה אתה האדם ותי בנים" (ויקרא ט"ה, ה')

הרה"ג רבי זלמן שווארץ שליט"א, ראש הכולל ודומ"ץ וויז'ניץ-מאנסי בבאר פארק, סיפר לי סיפור נפלא: פעם נכנס יהודי אל כ"ק מרן האדמו"ר מוויז'ניץ-מאנסי זי"ע, והרבי שאל אותו אם כבר למד היום, הלה השיב: "כן, כבר למדתי". שאל אותו הרבי: "מה למדתי?". והשיב שלמד 'חק לישראל'.

שאל אותו הרבי, אם הוא יכול לבחון אותו על מה שלמד. השיב שכן, והרבי שאל אותו: "איזו מצווה מלמדים את הגר לראשונה, כשאב להתגייר וללמוד תורת ישראל?", והשיב: "מצות פאה" (ראה אל כ"ק מרן האדמו"ר מוויז'ניץ-ה"א אסור ביאה פ"ד ה"ב). שאל אותו הרבי: "התדע למה דווקא מצות פאה מלמדים אותו, יותר משאר המצוות?" אמר הלה שאינו יודע, ואמר הרבי: "אני אגיד לך למה, לפי שמצות פאה, הוא דבר שנותנים לשני משל עצמו, ומלמדים לגר שהדבר הראשון והתנאי הראשון של יהודי, הוא לתת לשני משל עצמו - די ערשעט סימן פון א איד איז אוועקגעבען פון זיין אייגענע הארעוואניע פאר ניגע (הסימן הראשון של יהודי הוא, שנתן לשני את מה שהוא עמל בעצמו...)".

...

סיפר לי הרה"ג ר' ברוך שטערן שליט"א, בן הג"צ אב"ד מירון שליט"א, ש"ק מרן אדמו"ר מוויז'ניץ-מאנסי זי"ע, היה קורא מדי פעם את העיתון 'דער איד', היוצא לאור באמריקה (וכידוע שגדולי ישראל צריכין לדעת את כל מה שאירע, כי שואלים אותם על דא ועל אה). בדרך כלל היה קורא רק הכותרות, ולפעמים גם כתבות למיניהן שנצרכו לו לדעת בעיניו הכלל.

פעם הגיע כ"ק מרן אדמו"ר מפאפא שליט"א, עומד להגיע לביקור בביתו של כ"ק מרן האדמו"ר מוויז'ניץ-מאנסי זי"ע, ובטרם הגיע, אמר המשב"ק לרבי מוויז'ניץ, שהאדמו"ר מפאפא מגיע כבר, וצריכים להוריד את העיתון מעל השולחן, אך הרבי לא התייחס למה שהוא אומר, אה"כ אמר הגבאי שוב: "הלא הוא מגיע בעוד כמה דקות, וצריכים להוריד את זה מהשולחן", אז אמר לו הרבי: "אל תגיד לי מה לעשות..."

וכך נשאר העיתון על השולחן, כשהרבי מפאפא נכנס לביתו של הרבי מוויז'ניץ, וישבו ושוחחו יחד והעיתון על השולחן. באמצע שאל הרבי מוויז'ניץ את הרבי מפאפא: "פאפא רב, עד מתי אתם נשארים בעירינז?", השיב הרבי מפאפא: "עד יום שלישי". הגיב הרבי מוויז'ניץ: "בעיתון 'דער איד' כתוב עד יום רביעי..."

בדומה לזה מסופר, שפעם הגיע כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען שליט"א אל הרבי מוויז'ניץ זי"ע לביקור, וגם אז אמר הגבאי שיש להוריד את העיתון מעל השולחן, כי זה לא מתאים שיהיה על השולחן בעת שמגיע האדמו"ר מסקולען, ואמר לו הרבי: "אם מתאים לך - עם פאסט מיר - לקרוא עיתון - עם פאסט - שהרבי מסקולען ידע מזה..."

...

סיפר לי הרה"ח ר' אליהו ניימאן שליט"א, מחשובי חסידי וויז'ניץ-מאנסי, שלפני שנים לקח אחד ברכבו את כ"ק אדמו"ר מוויז'ניץ-מאנסי זי"ע לטורונט, והרבי ביקש ממנו שלא ייסע במהירות גבוהה מעל המותר. באמצע הנסיעה נרדם הרבי, וכשקחיה שאל את הנחה: "למה נסעת במהירות גבוהה ממהותי?" תמה הלה, ושאל את הרבי: "השבתני ישתיני ישר, ועכשיו אני רואה שהרבי כלל לא ישר", השיב הרבי: "באמת כן ישתיני, ואם אתה רוצה לדעת איך

קהל זכרון אלעזר סאנטוב

על שם הנח"ק רבי אליעזר לייבו וייז בעל ישיבת זומתא אב"ד סאנטוב
ועל שם נינו הנפלא על שם הרח"ח הנעלה מוה"ר יעקב אליעזר פרידמאן ז"ל

* קידושא רבא *

- גדול ומפואר -

שבת פרשת ויקהל - שקלים תשע"ט

נתנדב ע"י ידידינו היקר, הנגיד המפורסם

הרה"ח מו"ה יהושע וויינפעלד הי"ו

גבאי נאמן דקהלתנו

וידידינו היקר, החסיד העניו

הרה"ח מו"ה משה אליעזר שטיינבערג הי"ו

מחשובי מתפללי בית מדרשינו

לרגל יומא דהילולא קמא של

מרן מרדכי בן מרן חיים מאיר זצוקלה"ה

מוויזשניץ

קהל זכרון אלעזר סאנטוב

על שם הנח"ק רבי אליעזר לייבו בעל ישיבת זומתא אב"ד סאנטוב
ועל שם נינו הנפלא על שם הרח"ח הנעלה מוה"ר יעקב אליעזר פרידמאן ז"ל

Congregation Zichron Elazar
16 Irene Court Lakewood, NJ 08701

מנחת שי

לכל המשתתפים במלוה מלכה השנתית

שלחו נא את נדבת לבכם בדואר, ואנו נשלח אליכם בעז"ה את המתנה החשובה לאות הוקרה והערכה

Cong. Zichron Elazar
16 Irene Court
Lakewood, NJ 08701

להקיים בנו חכמי ישראל

קהל הקודש מתבקש לעורר רחמי שמים המרובים ולהעתיר בתפלה ותחנונים,
לרפואתו השלימה של

הגה"ק חשיירי כנה"ג נקש"ת רבי

ישראל אברהם בן שיינא רחל

כ"ק האדמו"ר מסקולען שליט"א

השרוי במצב חולשה נוראה מאד וזקוק לרחמי שמים מרובים

בישיבות הק' ובבתי החינוך לתשב"ר יאמרו פרקי תהילים לרפואתו בתושח"י אמן

קהל זכרון אלעזר סאנטוב

ע"ש הגה"ק רבי אלעזר לעוו זי"ע בעל "שמן חקיה" אב"ד סאנטוב • וע"ש נינו הנקרא על שמו הרה"ח הנעלה מו"ה יעקב אלעזר פרידמאן ז"ל

Congregation Zichron Elazar • 16 Irene Court • Lakewood, N.J. 08701

בהנהלת הרב שלמה זלמן פרידמאן שליט"א

ב"ה

יושב ראש

כ"ק הגאון הצדיק
רבי משה פאנעט שליט"א
אדמו"ר מדעש

ברגשי כבוד וידידות
הננו מתכבדים להזמין את מע"כ הי"ו למסיבת

מלוה מלכה

לטובת החזקת

בית מדרשינו והמקוה

שתתקיים בעהשי"ת

מוצש"ק פ' פקודי

ג' אדר ב' תשע"ט הבעל"ט

March 9, 2019

בהיכל בית מדרשינו

בשעה 9:00

בהשתתפות ראשי הישיבה ורבני העיר שליט"א

לכבוד רב יה' גודל השתתפותכם בגוף ובממון
לרומם להדר ולחזק קהלתינו הק' ופעולותי'
להגדיל תורה ולהאדירה

נואם הכבוד

המשפיע המפורסם הרה"ג
רבי מאיר ברוך שטיין שליט"א
בעמח"ס "דער קוואל פון חיזוק"
וישמיע דברי זכרון ועובדות מזקנו
הגה"ק מוויזשניץ זי"ע
לרגל יומא דהילולא קמא

מוקדש לעילוי נשמת

האשה החשובה המפורסמת במעשיה הטובים

מרת שרה בת ר' אליעזר ע"ה

נלב"ע י' כסלו תשע"ט

♦♦♦♦♦

נתנדב על ידי בעלה

הרבני הנגיד החסיד המפורסם

מו"ה שמואל אליעזר פאנעט הי"ו

מגדולי תומכי בית מדרשינו

המצפים לקבל פניכם בשמחה

וועד המלוה מלכה

ס'נישט פורים היינט...

סיפר לי חסיד וויזשניץ אחד המתגורר במאנסי, שבשנות בחרותו בלמדו בישיבה הק' במאנסי תחת צילו של מרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע, היה הרבי נוהג לבוא מידי פעם בפעם לבחון את הבחורים על משנת תלמודם. והנה פעם אחת - היה זה בשבוע שחל בו חג השבועות - הגיע הרבי לבחון את הבחורים, אך דא עקא שבאותה שבוע היה מצב די חלש בישיבה.

כשהגיע תורו של הנ"ל להיבחן, שאלו הרבי "האם למדת השבוע גמרא?" השיב הבחור "לא", שוב שאל הרבי "וחומש כן למדת?" השיב הבחור "לא", שאלו הרבי "אז מה כן למדת?" השיב הבחור שלמד "רות", אז אמר לו הרבי שיבחן אותו על "רות", והתחיל הרבי לבחון אותו עם פירוש רש"י. באמצע הזכיר הרבי דא איתא ב"שפתי חכמים" על רש"י (רות ג', ט"ו) "כדפירש"י בפרק חלק בסנהדרין", ושאל הרבי את הבחור, "מה כתוב שם בגמרא?" וענה הבחור שאינו יודע, והבחור החציץ משום מה את פניו, ושאל את הרבי בהתרסה "נו, מה כתוב שם?" הרהר הרבי לרגע קט והשיב "איך געדענק נישט" [אינני זוכר].

באותו יום, הגיע אליו המשמש בקודש של הרבי ואמר לו שהרבי קורא לו שיבוא אליו מיד, כמובן שמיד התחלחל הבחור בחשבו מה צפוי לו על חוצפתו שבייש את הרבי לעין כל בשאלתו, וגם ידע טוב שמגיע לו "פסק" על שלא למד כראוי השבוע. כשהגיע אל הרבי, וארכבותיו דא לדא נקשן, ראה את הרבי יושב עם גמרא גדולה מסכת סנהדרין, והרבי דיבר אליו בחביבות ובנועם, ואמר לו "בוא נלמד ביחד את דברי הגמרא בפרק חלק בסנהדרין", והתחיל ללמוד עמו את כל דברי הגמרא והמפרשים...

כידוע שמרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע הקפיד מאוד שלא יתפללו תפילת שחרית מאוחר, ובשנים עברו היה נוהג להיכנס מידי פעם בפעם לביהמ"ד ובמניינים המתקיימים ב"שטיבלעך" לבדוק מי מתפלל מאוחר - והיו ממהרים להיחבא מפניו או מתכסים בטליתם כדי שלא יכיר אותם...

יהודי אחד - חסיד וויזשניץ המתגורר במאנסי, סיפר לי סיפור נפלא שאירע עמו לפני שנים, וכך סיפר: יום אחד נכנס הרבי לביהמ"ד בשעה שתיים עשרה וחצי, והבחין בו שזה עתה סיים להתפלל ומקפל את התפילין שלו. ניגש אליו הרבי והסתכל על תיק התפילין לראות אם הם תפילין של רש"י או של ר"ת, וראה שהם של רש"י, ואח"כ יצא הרבי מביהמ"ד ולא אמר לו כלום.

לאחר זמן, קרא הרבי את האיש הזה, ונתן לו "פסק" על כך שהוא מתפלל מאוחר, והשיב האברך - שהיה כמה שנים אחר נישואיו ועדיין לא נושע בזש"ק - "איך האלט שוין עטלעכע יאר נאך די חתונה און אין האב נישט קיין וועקער" [אני כבר כמה שנים אחר החתונה ואין לי מי שיעורר אותי]... הרבי הסתכל עליו ואמר לו "ס'נישט פורים היינט..."

כשיצא האיש הזה מחדר הרבי, ניגש אל המשב"ק הרה"ח הנעלה ר' יעקב ראזענפעלד שליט"א, וסיפר לו כל מה שאירע בינו לבין הרבי, ואמר לו הגבאי "האם הבנת מה שהרבי אמר לך? - הרבי אמר לך שהיום זה לא פורים, ולכן איננו ביכולת לפעול עבורך ישועה, אמנם זכור נא בפורים להיכנס אל הרבי לפעול ישועה".

היהודי שמר את הדברים בלבו, ואכן בפורים ניגש אל הרבי, והתחנן שהרבי יברכו בזש"ק, אך הרבי השתמש מבקשתו ולא הבטיח לו שיוושע, וכך עברו על האברך עוד פורים ועוד פורים, עד שבאחד השנים נעשה האברך הזה "יורד" רח"ל, והפסיד הרבה מרכושו. באותו פורים נקרא הלה להיכנס אל הרבי, וכשנכנס מסר לו הרבי ביד מעטפה עם סכום כסף באמרו שהוא רוצה לקיים מצות "מתנות לאביונים", אך האברך זרק בחזרה את המעטפה להרבי, והגיב בכאב "כסף אני צריך?? - נתת אני צריך!!".... הרבי נתרגש עד למאוד, והאציל עליו מברכותיו, והבטיח לו שבשנה זו יזכה לפירות טובים. מספר האיש הזה, שאכן תוך שנה נושע מברכתו של הרבי ונולד לו בשעטו"מ בן זכר...

